

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ

5ον.— Τὰ πρῶτα μεγαλεπήβολα σχέδια

Ελπίδα Β. 2194. 1937

Στρατολογῶν τοὺς μαχητάς του ἀπὸ τὸ ἔθνος αὐτὸ ὁ Φίλιππος, ἀντὶ νὰ χρησιμοποιεῖ μισθοφόρους ὅπως ἦτο ἡ συνήθεια τῆς ἐποχῆς, διέθετε ἀσφαλέστερα στοιχεῖα, πού καθὼς εἶδομεν, δὲν ἦσαν ὀλιγώτερον ἔμπειρα. Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι ἐκρατοῦσεν ὁ ἴδιος πάντοτε τὴν ἀρχιστρατηγίαν, ἐνῶ αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις παρέδιδαν τὴν τύχην των εἰς στρατηγούς τυχαίους, πού ἀνεκαλοῦντο μὲν συχνά ἀπὸ τὴν πόλιν, ἣ ὅποια τοὺς ἐχρησιμοποιοῦσε, ἦσαν ὅμως ἔτοιμοι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν νὰ παῖξουν τὸ προσωπικὸ τους παιγνίδι, μεταβαλλόμενοι εἰς ἀρχηγούς λεηλασιῶν. Ὑπάρχουν μερικοί, ὅπως ὁ Ἰφικράτης καὶ ὁ Χαρίδημος, οἱ ὅποιοι ἐπέβησαν δι' ἐπιγναμίας εἰς τὴν ἀνέγνευαν βαρβάρου βασιλείας καὶ ἐμοιράζοντο μαζὶ τοὺς πόλιν ἀρχήν.

Τὰ στρατεύματα τὰ ὅποια περιελάμβανον ἐλαχίστους βαρβάρους τοῦ Βορρά, προσφάτως ὑποταγέντας, γεροὺς συνήθως ὀρειβίους, ἐστοιχίζαν εἰς τὸν Φίλιππον εὐθηνότερα ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματίας τυχοδιώκτας, ἀδιφοροῦντας διὰ τὴν ὑπόθεσιν πού ὑπεστήριζαν καὶ κατ' ἀνάγκην ἀναζητοῦντας τὸν κύριον πού δὲν ἐπαξάρενε. Ἐπρεπε ὅμως νὰ φροντίσῃ διὰ τὸ ὑλικόν, διὰ τὴν ἐπιμελητεῖαν καὶ ὁ στρατὸς, ὅπως εἴπομεν, εὐρίσκετο διαρκῶς ἐπὶ ποδὸς πολέμου. Ὁ Φίλιππος ἀπέφυγε νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς πόλεις τὸ σὺστημα τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς ὀρισμένας ἐποχὰς τοῦ ἔτους καὶ διὰ τοῦτο ὄφειλε νὰ σκέπτεται πάντοτε σοβαρὰ διὰ τὰ μεταφορικά μέσα.

Δημοσιονομικαὶ μεταρρυθμίσεις, διὰ τὰς ὁποίας γίνεται λόγος κατὰ τρόπον ὀριστον, εἶχον ἤδη ἀρχίσει ἐπὶ Περδίκκᾳ, μὲ τὴν συνδρομὴν ἐνός Ἀθηναίου φυγάδος, τοῦ Καλλιστράτη, ἐνό-

χου ὅτι εἶχε προτείνει εἰς τὴν χώραν του πολιτικὴν, τὴν ὅποیان εἶχε καταστήσει ἀντιπαθὴν ἡ ἀποτυχία τῆς. Ἡ Μακεδονία προσέβαλε τὰς ἀνέργους ἀρμοδιότητας, ἀλλὰ δὲν παρημέλησε κανένα ἀπὸ τὰ ἰδικά της μέσα. Ἄλλωστε εἰς τὸν Φίλιππον δὲν ἐχρειάζοντο μία ὁργάνωσις ἢ ἕνας ἔλεγχος καλλίτερον μελετημένος διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ἔσοδα πού εἶχεν ἀνάγκη. Ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος εἶχε τότε πλοῦτη, πού ἐξηγντήθησαν σήμερον, τὸ ἔδαφος ἐκρῦβεν εἰς διάφορα σημεῖα πολὺν μέταλλα, ὁ χρυσὸς εὐρίσκετο εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν τμήμα τῆς Μακεδονίας, ἐκατέρωθεν τοῦ Ἀλιάκμονος, εἰς τὸ ὅρος Βέρμιον καὶ εἰς τὴν Περδίαν, ὅλην ἀρτυρούμενη ἔσπευσαν ἡ ἐκμεταλλεὺς μεταξὺ Ἀλίου καὶ Στρυμόνος. Ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα ἀποθέματα εἰσπέρχον πέραν τῶν συνόρων τοῦ βασιλείου, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν πρὸς τὴν Θράκην. Μία ἀπὸ τὰς πρῶτας φιλοδοξίας τοῦ Φίλιππου ἦτο νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Παγγαίου ὄρους, ὅπου αἱ φλέβες χρυσοῦ, πού εἶχον ἀνακαλυφθῇ πρὸ καιροῦ καὶ εἶχον διαμφισβητηθῇ ἐπὶ μακρόν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Θάσου, θὰ ἐχρησίμευαν εἰς τὸν βασιλέα διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς μεγαλεπήβολου πολιτικῆς του.

Αἱ βλέψεις του ἐπὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς εἶχαν ἕνα ἀκόμη ἀντικειμενικὸν σκοπὸν. Ἡ Μακεδονία, ἡνωμένη καὶ συγκεντρωμένη, ἦτο πάντοτε ἡπειρωτικὸν κράτος. Διὰ νὰ παῖξῃ τὸν ρόλον, τὸν ὅποιον ἐπεδίωκεν ὁ Φίλιππος, ἐχρειάζετο παράθυρα πρὸς τὴν θάλασσαν ἐντελῶς ἰδικά της. Θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐνοικιάσῃ μερικοὺς στολισκοὺς πειρατῶν καὶ θαλασσομάχων, ἀλλ' ἡ λύσις αὐτὴ θὰ ἦτο λύσις ἀναμονῆς. Ὁ Φίλιππος

ἠθέλησε τὸν βασιλικὸν στόλον του μὲ μακεδονικὰ ὀρμητήρια. Ἐπεχείρησε λοιπὸν νὰ τὰ ἀποκτήσῃ ἰδίως πρὸς δύο διευθύνσεις, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Χαλκιδικῆς, τῆς ὁποίας τὸ δυτικὸν τμήμα δεσπόζει τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Θράκης, πού θὰ τοῦ ἀνοίγαν νέας οἰκονομικὰς δυνατότητας καὶ θὰ τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸς μίαν «πολιτικὴν Στενὼν». Πρὸς τοῦτο ἐχρειάζετο νὰ κατακτηθοῦν διάφοροι πόλεις, παλαιαὶ ἑλληνικαὶ ἀποικίαι, αἱ ὁποῖαι προσφάτως ἀκόμη ἀποτελοῦσαν μέρος τῆς ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἄλλαξαν ἡ κατάσταση τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου. Ἡ ἡγεμονία τῆς Σπάρτης ἐπὶ τῆς βραχείας συνέπειας τῶν πόλεων καὶ τῶν φόβων, τοὺς ἐπείρου ἀφύπνισεν ὁ θρίαμβός της. Αἱ Θῆβαι, ἀνυπομονοῦσαι καὶ αὐταὶ νὰ τεθοῦν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἑλλάδος, εἶχαν κερδίσει ὀλιγώτερον μὲ τὰς παταγώδεις νίκαις των καὶ εἶχαν χάσῃ περισσότερα μὲ τὸν θάνατον τῶν δύο μεγάλων ἐμφυχωτῶν των. Μετὰ τὴν ἐξαφάνισίν των, αἱ Θῆβαι παρήκμασαν βαθμιαίως ὑπὸ τὰ πλῆγματα πού ἐδέχθησαν ἀπὸ τὴν Σπάρτην καὶ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Αἱ τελευταῖαι εἶχον ἀνασυστήσῃ τὴν ἡγεμονίαν των εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ δὲν ἀπέμενε παρὰ ν' ἀποκαταστήσουν καὶ νὰ παγιάσουν τὴν θέσιν των εἰς τὴν Εὐβοίαν καὶ εἰς τὴν Χερσόνησον, φύλακα τοῦ Ἑλλησπόντου. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἐσυνεχίζοντο ἀπὸ πολλῶν μηνῶν μὲ ἱκανοποιητικὰς προβλέψεις. Εὐρίσκόμεθα ὅμως εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ 357 καὶ δὲν εἶχον τερματισθῇ.

Ὁ Φίλιππος εἶχεν ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν Ἰλλυριῶν, τοὺς ὁποίους εἶχεν ὑποτάξει. Δὲν ἐπερίμενε περισσότερον καὶ ἐπο-

λιόρκησε τὴν Ἀμφίπολιν. Ἡ πόλις αὐτὴ ἔκειτο εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον σχεδὸν τοῦ μακεδονικοῦ βασιλείου. κτισμένη παρὰ τὸν κάτω ροὺν τοῦ Στρυμόνος, εἰς τὴν κορυφὴν λόφου περιβεβουμένου ἀπὸ μίαν καμὴν τοῦ ποταμοῦ, εἰς περιοχὴν πλουσιωτάτην εἰς οἶνους, ἐλαίας καὶ καρπούς, εἶχε μεγάλην ἐμπορικὴν καὶ στρατιωτικὴν σημασίαν. Τὸ ἐπίνειόν της Ηἰών τὴν καθίστα κέντρον ἐξαγωγῆς τῆς ἐυλείας τῶν πέριξ δασῶν. Ἡ ἀξία της ἠῤῥανεν εἰς τὰ δῶματα τοῦ Φιλίππου διότι ἦτο κοντὰ εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ Παγγαίου. Ἡ Ἀμφίπολις, κρίνουσα ὅτι ἦτο πολὺ ἀνίσχυρος διὰ ν' ἀντισταθῇ μόνη, ἐκάλεσεν εἰς βοήθειαν τοὺς Ἀθηναίους, πού ἀπάντησαν ὅτι ἦσαν ἀπασχολημένοι ἄλλοι, διότι συνεπλήρωναν ἐπεὶ ἀπὸ αἰματηρὸν καὶ ἐπὶ πολὺ ἀβέβαιον ἀγῶνα τὴν ἀνάκτησιν τῆς Εὐβοίας ἀπὸ τοὺς Θηβαίους, καὶ ἐπὶ πλεόν, ὑπὸ τὴν πίεσιν μιᾶς ἀνάγκης ἐξ ἴσου ἐπιτακτικῆς καὶ μονίμου, ἔπρεπε νὰ καταπολεμήσουν τὴν συνεχὴ προώθησιν τῶν Θρακῶν.

Ἐνῶ ἐξελλίσσετο ἡ θρακικὴ περιπλοκή, ὁ Φίλιππος κατενίκη τὴν ἀντίστασιν τῆς Ἀμφιπόλεως φαίνεται ὅτι τὸν ἐβοήθησαν μερικοὶ προδότες. Ἡ στρατιωτικὴ αὐτὴ ἐπιτυχία, ἣ ὅποια αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δὲν ἀμφισβητεῖται, μαρτυρεῖ ἤδη ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶχεν ἕνα γνώρισμα χαρακτῆρος πολὺ ἐντονον, τὴν ἀποφασιστικότητα. Ὁσον ἀφορᾷ τὰς διπλωματικὰς μεθόδους καὶ τὴν ἐντιμότητά του εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, θὰ ἔπρεπε νὰ φανῶμεν αὐστηροὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον αὐτὸ ἐπεισόδιον, ἔαν ἦτο δυνατόν νὰ δώσαμεν ἐμπιστοσύνην εἰς μεταγενεστέρως παραδόσεις, ἀρκετὰ θολὰς καὶ ἀντιφατικές.

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Ἀλλ' ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῶν Ἀθηνῶν ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπιμελοῦς αὐτοῦ παρατηρητοῦ. Ἡ ἀσυμφωνία ἦτο, βέβαια, παλαιὸν δεινὸν εἰς αὐτάς· ἀλλ' οἱ ὅμως οἱ

ΔΩΝ

2396Y
Νο 42/1937 1937

δημαγωγοί που ηκούοντο περισσότερο, επεβάλλοντο εις τὸ πλῆθος κολακεύοντες τὸ ἔθνικόν αἰσθημα καὶ προτείνοντες τὰ πλέον παράτολμα σχέδια» ἐφείξης, εἰς τὴν Ἀγορὰν ἤκούοντο προθυμότερον οἱ κήρυκες σωφροσύνης καὶ ἐγκατεστήσαντο. Τὴν μεγαλύτεραν ἐπιρροὴν ἀσκούσεν ὁ Εὐβουλος, δεξιὸς πολιτικός, ὁ ὁποῖος εἶχε καταστή δημοφιλὴς μὲ μόνην τὴν ιδιότητα τοῦ τεταγμένου εἰς τὰ «θεωρικά», ταμείου Ἰδρυθέντος διὰ τὰ παρέχει εἰς τοὺς πολίτας δωρεάν εἰσοδὸν εἰς τὰ θεάματα· εἰς τὸ ταμεῖον αὐτὸ κατεβάλλοντο τὰ ὑπολείμματα ὀρισμένων προϋπολογισμῶν, μετὰ τὸν διακανονισμόν τῶν δαπανῶν. Τὸ κεφάλαιον τῶν «θεωρικῶν» δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τροποδοτῆται ἀφθόνως, ἐάν ἦτο ἀνάγκη νὰ χρηματοδοτοῦνται ἐξωτερικαὶ ἐπιχειρήσεις, πάντοτε δαπανηραὶ. Ὁ Φίλιππος φαίνεται ὅτι ἠσθάνθη ὅτι θὰ εὕρισκε τυφλὸν βοηθὸν εἰς τὸ εἰρηνόφιλον κόμμα.

Δὲν ἐχρονотρίβησεν. Αἱ ἐν ἐξέγερσιν κατὰ τῆς ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας πόλεις ἦσαν κατεσπαρμέναι εἰς τὸ ἀνατολικὸν κράτος τοῦ Ἀγίου, ἡ δὲ ἡγεμονία ἦτο ἐκ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς. Οἱ ἀδήτοι καὶ ἂν ἦσαν—ἐάν ὑπῆρξαν—τὰ σχετικὰ μὲ τὴν Πύδαν παζαρεύματα, ὁ Φίλιππος ἐκρινεν ἀποτελεσματικώτερον νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν βίαν. Βοηθηθεὶς ἀπαξ ἔτι ἀπὸ προδοσίαν—ὡς ἀναφέρεται—ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 356, ἐγκατασταθεὶς οὕτω ἐπὶ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ, ἡ ὁποία ἦγεν εἰς τὴν κεντρικὴν Ἑλλάδα.

Ἀφοῦ οὕτω ἀπέκτησε νέας εὐκολίας εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ βασιλείου του, ἠθέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ τοῦλάχιστον συμπαθείας, εἰς τὴν ἀρχὴν, εἰς τὴν Χαλκιδικὴν, ὅπου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρακολουθοῦνται αἱ κινήσεις του. Ἡ Ὀλυνθος, ὅπως εἰδομεν, ἀπωθηθεῖσα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, εἶχε πλησίασιν εἰς αὐτὸν διὰ τὰ τὴν κολακείαν, ὁ Φίλιππος ἐξῆψε τὰς βλῆψεις τῆς ἐπὶ τῆς γειτονικῆς πόλεως Ποτιδαίας· ἡ κοινὴ τῶν προσπάθειά ἐπέτυχεν καὶ ὁ Φίλιππος ἀφῆκεν εἰς τὴν Ὀλυνθὸν τὴν κοινὴν κατάκτησιν. Ἡ Ὀλυνθος ἐμελλε νὰ πληροφορηθῇ ἐξ ἐξέγερσιν ἀληθῆ ἀξίαν αὐτῆς τῆς φιλίας, μίᾳς ὑπόπτου ἀνιδιοτελείας.

Δὲν ὑπερβάλλει κανεὶς ἐάν ἐξάρῃ τὸν ἀντίκτυπον, ποῦ θὰ εἶχεν εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ἡ κεραυνοβόλος αὐτὴ παρέμβασις. Ἐν εἰδος θρησκευτικοῦ ρίγους ἐνδέχεται νὰ εἶχε κυριευσθῇ

τοὺς ἀποστόλους, οἷους ὅταν ἐπὶ προφορῇ θῶσαν τὸ θεατρικόν αὐτὸ πέννασμα, ποῦ εἶχε φαντασθῇ ὁ νικητής. Ἀς ἀναγνωρίσωμεν ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἐξελιχθῇ τοῦλάχιστον εἰς τοὺς ἰθύνοντας· δουνδήποτε τυπικὴ ὁμῶς καὶ ἂν εἶχε γίνῃ ἡ λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνος, διατηροῦσεν ἀκόμη τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἐπὶ τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Τέλος, ἀφοῦ πολλὰ στρατιωτικὰ δυνάμεις εἶχον καταρρεῦσιν, μίᾳ νέᾳ ἀπεκαλύπτετο, ἡ αἰφνιδία ἐμφάνισις τῆς ὁποίας περιέπλεκεν περισσότερο μίαν τρομερὰ πολὺπλοκον κατάστασιν.

Αἱ Ἀθήναι, ὥστόσο, ἐφάνησαν νὰ ὑπερνικοῦν τὴν πρώτην στιγμὴν καταπλήξεως, ὅταν δὲ ὁ Φίλιππος εἶχεν ὁδηγήσῃ τὰ στρατεύματά του πρὸ τῶν Παγασῶν, αἱ ὁποῖαι, εἰς τὸν μυχόν ἀσφαλοῦς κόλπου, ἐχρησίμευον ὡς ἐξοδὸς εἰς μίαν χώραν πλουσίαν εἰς δημητριακὰ καὶ βοσκήν, μὲ κέντρον τὰς Φεράς, ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ βοηθείας κατὰ παράκλησιν τῶν κατοίκων. Πολὺ ἀργά! Ἐποφελούμενος τῶν ἀργοποριῶν τῆς ἐκκινήσεως, ὁ Φίλιππος ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν καὶ κατέλαβε ταυτοχρόνως ὅλην τὴν παράκτιον ζώνην τῆς Μαγνησίας. Ἡ κυριαρχία ἐπὶ τῶν ἀκτῶν ἦτο προφανῶς τὸ πρόγραμμά του, ὁ ὁποῖος καὶ μαρτυροῦνται ἀσφαλῶς τῶν συνηκῶν ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν κόσμου. Εἰς τὴν Θεσσαλίαν ὁ Φίλιππος ἤρκεσθαι εἰς τὴν ταχείαν λείαν του καὶ εἰς τὸν ὁποῖον τὸν ἀπεσπάρει διὰ τὰς πολεμικὰς δαπανὰς, ὁ ὁποῖος νὰ ἀπάρη ὡς ἐλευθερωτοῦ, αὐτὸς δὲ ὁ ἀντικαταστάτης μονάρχης ἀποκατέστησεν εἰς ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν τὸ καθεστὼς τῶν αὐτοκρατορικῶν. Κατὰ τὴν ἰδίαν δυνάμειν, ἡ σειρὰ διαδοχῆς τῶν γεγονῶν αὐτῶν πραξικοπημάτων καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἀπόπειραν ἀναπαράστασιν—καταπατοῦσιν ἄλλα ἐδάφη εἰς ἄλλας διευθύνσεις. Τὸ βασιλείον του, τότε, φαίνεται νὰ ὀρίζετο πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ τὸν ροῦν τοῦ Νέστου. Πέραν ἐξετείνετο ἡ Θράκη, κέντρον διεκδικήσεων καὶ μηχανορραφῶν, διηρημένη πρὸς στιγμὴν μεταξὺ τριῶν ἡγεμόνων, ἀλληλοφθονοῦμένων καὶ ἐκτεθειμένων ὁμοίως εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ταχθῶν ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, αἱ ὁποῖαι κατεῖχον πάντοτε ἐπὶ τῆς παραλίας μερικὰ λείψανα τῆς ναυτικῆς αὐτοκρατορίας τῶν καὶ ἐνδιέφεροντο ζωηρῶς διὰ τὴν τύχην τῶν αἰτοφοριῶν τῶν.

Αἱ πηγαὶ μᾶς διητήρησαν τὴν ἀνάμνησιν, μολοντὶ ἀρκετὰ ἀκαθόριστον, ἐνὸς διπλωματικοῦ παιχνιδίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνεπλάκησαν ὁ Φίλιππος, αἱ Ἀθήναι καὶ δύο Θράκες βασιλεῖς, ὁ Ἀμάδοκος καὶ ὁ Κερσοβλέπτης. Ὁ Φίλιππος εὐνοοῦσε τὸν τελευταῖον, γειτονεύοντα περισσότερο πρὸς τὰ Στενά, κατὰ συνέπειαν ἀπειλητικώτερον διὰ τὰς Ἀθήνας, αἱ ὁποῖαι εἶχον τούναντιον φιλικὰς σχέσεις μὲ τὸν Ἀμάδοκον. Αἱ συμπάσεις αὐταὶ ὁμῶς δὲν ἦσαν σταθεραὶ καὶ ἀντρέποντο εὐχερῶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, αἱ Ἀθήναι, ἀφοῦ ἀμφε-

ταλαντεύονταν, εὐρέθησαν μίαν ὁρίαν πρῶτον ἐνώπιον δύο νέων ἐπιτυχῶν τοῦ Μακεδόνος, ὁ ὁποῖος εἶχε καταλάβῃ τὰ Ἀθηνα καὶ τὴν Μακρόνεια, τῶς συμμάχους τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐπληροῦσεν ἀσυκαιοσθῆτως εἰς τὴν Χερσόνησον.

Ἰσακην, Ἀλκυονίδην, μέσῳ Σάμης ἀλλήλοισιν.

«Ἀρμένιος» 4 μ.μ. Χιον, Μυτιλήνην. «Φωκίων» 4 μ.μ. «Ἡσίοτιον, Ρέθυμιον, Χανιά. «Ἀθηνα Σ.» 4 μ.μ. Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Ἐρμιονίαν, Ἀίγιον, Μεσολόγγιον.

Ἀγγλικὴ βιβλιογραφία

Καθημερινὴ παραλαβὴ νέων βιβλίων.

ΚΥΡΙΟΣ ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως παραδίδει μαθήματα bridge. Ταχεῖα ἐκμάθησις. Τηλέφωνον 23.000.

ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΗ διδασκάλισσα τελείως κάτοχος τῆς γαλλικῆς καὶ ἑλληνικῆς ζητεῖ παραδόσεις. Γράψατε: Α.Α. «Ἀθηναϊκά Νέα».

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

μ.μ. Ὀρχήτραν — ἀπὸ ἀνὸ με ἔργα Σοπέφωκη συνταξία. Μπὲ ἐπὶ θέματος Χάιδον, τα» (πίσω — ἀπὸ φαντασία», 11.35 ΡΩΜΗ 1713 κ. Χ. μ. Πίσω, 9.30 μ.μ. 10 μ.μ. Ἡ ὅπερα τὴν δρέας Σενιέ. Συνέ ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ 15 5 μ.μ. Συνταξία. στρα. χορωδία καὶ Τζαζ. ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 11 8.10 μ.μ. Μουσικὴ Συνταξία ἔργων Κέ εὐθύνειν τοῦ συνθέτου μανικὴ μουσικὴ.

Ἡ ΓΑΛ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ-ΓΑΛ

ὕπὸ τοῦ καθηγητ

Δρος κ. Γ.

Μέλους τοῦ Λαύ

μίου καὶ τοῦ Πα

γίου Ἀντωνίου

κλπ. Τζίνη, 26. Τ

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΙ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ

Εμφανίζεται ο Δημοσθένης

Εκείνη την εποχή που τον πίστευαν άπορροφημένον εις τὰν θρακικὴν περιπέτειαν τὴν ἰδέαν ἐνὸς νέου αἰφνιδιστικοῦ πραξικοπήματος, με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ πλη-
ξη, εἰς αὐτὸ τὸ ἀττικὸν ἔδαφος, τοὺς τρομερωτέρους ἐχθρούς του; Αἰφνιδίως διεδόθη ἡ φήμη τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλλάδα, ἔπειτα ἀπὸ ραγδαίαν πορείαν κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς. Ἡ πιθανότης ἐισβολῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν ἔδαφος συνεκίνησε περισσώτερον τοὺς Ἀθηναίους, παρὰ ἡ ἀπώλεια μερικῶν μακρυνῶν ἀποικιῶν. Αἱ διαθέσιμοι δυνάμεις ἦσαν ὅλγαι· ἀπεστάλησαν εἰς Θερμοπύλας, ποὺ ἀρκοῦσεν ἕνα μικρὸν ἀπόσπασμα διὰ νὰ τὰς φράξη. Τὸ προφυλακτικὸν αὐτὸ μέτρον, ἀπέβη προσωρινῶς πλήρως ἀποτελεσματικόν. Ὁ Φίλιππος περιορίσθη εἰς τὴν ἐπίδειξιν αὐτὴν καὶ ἀνέκρουσε πρῶμυναν.

Τίποτε δὲν εἶνε δυσκολώτερον ἀπὸ τὴν τοποθέτησιν εἰς τὴν αὐστηρὰν χρονολογικὴν τῶν σειρὰν τῶν γεγονότων ποὺ συνετελούντο ἔτσι εἰς διάφορα πεδία. Εἶνε πιθανώτατον νὰ ἀφῇκε ὁ Φίλιππος τὸν ὄγκον τῶν στρατευμάτων του εἰς τὰς πύλας τῆς Θεσσαλίας, ἐνῶ συγχρόνως ἐσυνέχιζε τὰς ἐπιχειρήσεις του πρὸς τὰ στενά. Ἡ ἄλωσις τῶν Ἀβδήρων καὶ τῆς Μαρωνείας δὲν ἀήτησεν ἀσφαλῶς μεγάλας δυνάμεις, εἰς αὐτὴν τὴν θράκην δὲ οἱ ἔλιγμοι τοῦ Φιλίππου ἦσαν πρὸ παντὸς διπλωματικοί. Ἐχῶν παντοῦ τὴν πρωτοβουλίαν, ἦτο ἐλεύθερος νὰ πηγαίνει ἐμπρὸς κατὰ βούλησιν ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἀκρίβεια τῆς χρονολογίας διὰ τὰ δύο ἔτη αὐτὰ ἐστὶν (335-332) ἐλάχιστη ἐνδιαφέρει ἐκείνους ποὺ ἀναζητοῦν τὰ ἔντονα γνωρίσματα ἐνὸς χαρακτήρος, διότι ἀπὸ ὅλα τὰ συστήματα προκύπτει μίᾳ μοναδικῇ ἐντύπωσις, ἡ ἐντύπωσις πυρετώδους δραστηριότητος, μεγίστης γονιμότητος πόρων, τόλμης ποὺ ἀπορρίπτει εὐκόλως τὸ προσωπεῖον, ποὺ δὲν τὴν ἀφοπλίζει καθόλου ἡ πρώτη ἀποτυχία, ἀλλ' ἡ ὁποία γνωρίζει νὰ ὑποχωρῇ ἐγκαίρως διὰ νὰ ἀρπάσῃ κατόπιν μίαν καλλίτεραν εὐκαιρίαν, ἡ ὁποία ἔχει τὴν τέχνην νὰ εἶνε πανταχοῦ παρούσα, νὰ βαθμολογῇ καὶ νὰ κατανέμῃ τὰς κατακτήσεις τῆς, ἡ ὁποία θὰ δεχθῇ ὅταν πρέπῃ νὰ διαπραγματευθῇ, ἀλλὰ δὲν θὰ καταστήσῃ ποτὲ τὴν λείαν τῆς ὀργάνων ἀνταλλαγῆς. Ὑπὸ τὸ φῶς αὐτὸ ἄλλωστε παρουσίασε τὸν Φίλιππον εἰς τοὺς συμπολίτας του ὁ ἐπιφοβὸς πρωταγωνιστής, ποὺ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐνεφανίζετο ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ὁ Δημοσθένης.

Ὁ μέγας ρήτωρ, ποὺ μόλις εἶχεν ὑπερβῇ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἦτο ἤδη γνωστός οὗτοι, ὑπήκοοι τοῦ κράτους, ὅπου πρόκειται νὰ ἐργασθῶν καὶ ἐξ οὗ προέρχονται, δὲν θὰ συναντοῦν τὰς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦνται ἐκαστοτε εἰς τὰς κοινότητας συνεπείᾳ τῆς ξένης ἰθαγενείας τοῦ διδάσκοντος εἰς τὰ σχολεῖα τῶν προσωπικῶν.

Εἶχε, ἀρὰ γὰρ ὁ Φίλιππος ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ποὺ τὸν ἐπίστευαν ἀπορροφημένον εἰς τὰν θρακικὴν περιπέτειαν τὴν ἰδέαν ἐνὸς νέου αἰφνιδιστικοῦ πραξικοπήματος, με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ πλη-
ξη, εἰς αὐτὸ τὸ ἀττικὸν ἔδαφος, τοὺς τρομερωτέρους ἐχθρούς του; Αἰφνιδίως διεδόθη ἡ φήμη τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλλάδα, ἔπειτα ἀπὸ ραγδαίαν πορείαν κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς. Ἡ πιθανότης ἐισβολῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν ἔδαφος συνεκίνησε περισσώτερον τοὺς Ἀθηναίους, παρὰ ἡ ἀπώλεια μερικῶν μακρυνῶν ἀποικιῶν. Αἱ διαθέσιμοι δυνάμεις ἦσαν ὅλγαι· ἀπεστάλησαν εἰς Θερμοπύλας, ποὺ ἀρκοῦσεν ἕνα μικρὸν ἀπόσπασμα διὰ νὰ τὰς φράξη. Τὸ προφυλακτικὸν αὐτὸ μέτρον, ἀπέβη προσωρινῶς πλήρως ἀποτελεσματικόν. Ὁ Φίλιππος περιορίσθη εἰς τὴν ἐπίδειξιν αὐτὴν καὶ ἀνέκρουσε πρῶμυναν.

Τίποτε δὲν εἶνε δυσκολώτερον ἀπὸ τὴν τοποθέτησιν εἰς τὴν αὐστηρὰν χρονολογικὴν τῶν σειρὰν τῶν γεγονότων ποὺ συνετελούντο ἔτσι εἰς διάφορα πεδία. Εἶνε πιθανώτατον νὰ ἀφῇκε ὁ Φίλιππος τὸν ὄγκον τῶν στρατευμάτων του εἰς τὰς πύλας τῆς Θεσσαλίας, ἐνῶ συγχρόνως ἐσυνέχιζε τὰς ἐπιχειρήσεις του πρὸς τὰ στενά. Ἡ ἄλωσις τῶν Ἀβδήρων καὶ τῆς Μαρωνείας δὲν ἀήτησεν ἀσφαλῶς μεγάλας δυνάμεις, εἰς αὐτὴν τὴν θράκην δὲ οἱ ἔλιγμοι τοῦ Φιλίππου ἦσαν πρὸ παντὸς διπλωματικοί. Ἐχῶν παντοῦ τὴν πρωτοβουλίαν, ἦτο ἐλεύθερος νὰ πηγαίνει ἐμπρὸς κατὰ βούλησιν ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἀκρίβεια τῆς χρονολογίας διὰ τὰ δύο ἔτη αὐτὰ ἐστὶν (335-332) ἐλάχιστη ἐνδιαφέρει ἐκείνους ποὺ ἀναζητοῦν τὰ ἔντονα γνωρίσματα ἐνὸς χαρακτήρος, διότι ἀπὸ ὅλα τὰ συστήματα προκύπτει μίᾳ μοναδικῇ ἐντύπωσις, ἡ ἐντύπωσις πυρετώδους δραστηριότητος, μεγίστης γονιμότητος πόρων, τόλμης ποὺ ἀπορρίπτει εὐκόλως τὸ προσωπεῖον, ποὺ δὲν τὴν ἀφοπλίζει καθόλου ἡ πρώτη ἀποτυχία, ἀλλ' ἡ ὁποία γνωρίζει νὰ ὑποχωρῇ ἐγκαίρως διὰ νὰ ἀρπάσῃ κατόπιν μίαν καλλίτεραν εὐκαιρίαν, ἡ ὁποία ἔχει τὴν τέχνην νὰ εἶνε πανταχοῦ παρούσα, νὰ βαθμολογῇ καὶ νὰ κατανέμῃ τὰς κατακτήσεις τῆς, ἡ ὁποία θὰ δεχθῇ ὅταν πρέπῃ νὰ διαπραγματευθῇ, ἀλλὰ δὲν θὰ καταστήσῃ ποτὲ τὴν λείαν τῆς ὀργάνων ἀνταλλαγῆς. Ὑπὸ τὸ φῶς αὐτὸ ἄλλωστε παρουσίασε τὸν Φίλιππον εἰς τοὺς συμπολίτας του ὁ ἐπιφοβὸς πρωταγωνιστής, ποὺ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐνεφανίζετο ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ὁ Δημοσθένης.

Ὁ μέγας ρήτωρ, ποὺ μόλις εἶχεν ὑπερβῇ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἦτο ἤδη γνωστός οὗτοι, ὑπήκοοι τοῦ κράτους, ὅπου πρόκειται νὰ ἐργασθῶν καὶ ἐξ οὗ προέρχονται, δὲν θὰ συναντοῦν τὰς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦνται ἐκαστοτε εἰς τὰς κοινότητες συνεπείᾳ τῆς ξένης ἰθαγενείας τοῦ διδάσκοντος εἰς τὰ σχολεῖα τῶν προσωπικῶν.

Εἶχε, ἀρὰ γὰρ ὁ Φίλιππος ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ποὺ τὸν ἐπίστευαν ἀπορροφημένον εἰς τὰν θρακικὴν περιπέτειαν τὴν ἰδέαν ἐνὸς νέου αἰφνιδιστικοῦ πραξικοπήματος, με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ πλη-
ξη, εἰς αὐτὸ τὸ ἀττικὸν ἔδαφος, τοὺς τρομερωτέρους ἐχθρούς του; Αἰφνιδίως διεδόθη ἡ φήμη τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλλάδα, ἔπειτα ἀπὸ ραγδαίαν πορείαν κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς. Ἡ πιθανότης ἐισβολῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν ἔδαφος συνεκίνησε περισσώτερον τοὺς Ἀθηναίους, παρὰ ἡ ἀπώλεια μερικῶν μακρυνῶν ἀποικιῶν. Αἱ διαθέσιμοι δυνάμεις ἦσαν ὅλγαι· ἀπεστάλησαν εἰς Θερμοπύλας, ποὺ ἀρκοῦσεν ἕνα μικρὸν ἀπόσπασμα διὰ νὰ τὰς φράξη. Τὸ προφυλακτικὸν αὐτὸ μέτρον, ἀπέβη προσωρινῶς πλήρως ἀποτελεσματικόν. Ὁ Φίλιππος περιορίσθη εἰς τὴν ἐπίδειξιν αὐτὴν καὶ ἀνέκρουσε πρῶμυναν.

Τίποτε δὲν εἶνε δυσκολώτερον ἀπὸ τὴν τοποθέτησιν εἰς τὴν αὐστηρὰν χρονολογικὴν τῶν σειρὰν τῶν γεγονότων ποὺ συνετελούντο ἔτσι εἰς διάφορα πεδία. Εἶνε πιθανώτατον νὰ ἀφῇκε ὁ Φίλιππος τὸν ὄγκον τῶν στρατευμάτων του εἰς τὰς πύλας τῆς Θεσσαλίας, ἐνῶ συγχρόνως ἐσυνέχιζε τὰς ἐπιχειρήσεις του πρὸς τὰ στενά. Ἡ ἄλωσις τῶν Ἀβδήρων καὶ τῆς Μαρωνείας δὲν ἀήτησεν ἀσφαλῶς μεγάλας δυνάμεις, εἰς αὐτὴν τὴν θράκην δὲ οἱ ἔλιγμοι τοῦ Φιλίππου ἦσαν πρὸ παντὸς διπλωματικοί. Ἐχῶν παντοῦ τὴν πρωτοβουλίαν, ἦτο ἐλεύθερος νὰ πηγαίνει ἐμπρὸς κατὰ βούλησιν ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἀκρίβεια τῆς χρονολογίας διὰ τὰ δύο ἔτη αὐτὰ ἐστὶν (335-332) ἐλάχιστη ἐνδιαφέρει ἐκείνους ποὺ ἀναζητοῦν τὰ ἔντονα γνωρίσματα ἐνὸς χαρακτήρος, διότι ἀπὸ ὅλα τὰ συστήματα προκύπτει μίᾳ μοναδικῇ ἐντύπωσις, ἡ ἐντύπωσις πυρετώδους δραστηριότητος, μεγίστης γονιμότητος πόρων, τόλμης ποὺ ἀπορρίπτει εὐκόλως τὸ προσωπεῖον, ποὺ δὲν τὴν ἀφοπλίζει καθόλου ἡ πρώτη ἀποτυχία, ἀλλ' ἡ ὁποία γνωρίζει νὰ ὑποχωρῇ ἐγκαίρως διὰ νὰ ἀρπάσῃ κατόπιν μίαν καλλίτεραν εὐκαιρίαν, ἡ ὁποία ἔχει τὴν τέχνην νὰ εἶνε πανταχοῦ παρούσα, νὰ βαθμολογῇ καὶ νὰ κατανέμῃ τὰς κατακτήσεις τῆς, ἡ ὁποία θὰ δεχθῇ ὅταν πρέπῃ νὰ διαπραγματευθῇ, ἀλλὰ δὲν θὰ καταστήσῃ ποτὲ τὴν λείαν τῆς ὀργάνων ἀνταλλαγῆς. Ὑπὸ τὸ φῶς αὐτὸ ἄλλωστε παρουσίασε τὸν Φίλιππον εἰς τοὺς συμπολίτας του ὁ ἐπιφοβὸς πρωταγωνιστής, ποὺ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐνεφανίζετο ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ὁ Δημοσθένης.

Ὁ μέγας ρήτωρ, ποὺ μόλις εἶχεν ὑπερβῇ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἦτο ἤδη γνωστός οὗτοι, ὑπήκοοι τοῦ κράτους, ὅπου πρόκειται νὰ ἐργασθῶν καὶ ἐξ οὗ προέρχονται, δὲν θὰ συναντοῦν τὰς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦνται ἐκαστοτε εἰς τὰς κοινότητες συνεπείᾳ τῆς ξένης ἰθαγενείας τοῦ διδάσκοντος εἰς τὰ σχολεῖα τῶν προσωπικῶν.

Εἶχε, ἀρὰ γὰρ ὁ Φίλιππος ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ποὺ τὸν ἐπίστευαν ἀπορροφημένον εἰς τὰν θρακικὴν περιπέτειαν τὴν ἰδέαν ἐνὸς νέου αἰφνιδιστικοῦ πραξικοπήματος, με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ πλη-
ξη, εἰς αὐτὸ τὸ ἀττικὸν ἔδαφος, τοὺς τρομερωτέρους ἐχθρούς του; Αἰφνιδίως διεδόθη ἡ φήμη τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλλάδα, ἔπειτα ἀπὸ ραγδαίαν πορείαν κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς. Ἡ πιθανότης ἐισβολῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν ἔδαφος συνεκίνησε περισσώτερον τοὺς Ἀθηναίους, παρὰ ἡ ἀπώλεια μερικῶν μακρυνῶν ἀποικιῶν. Αἱ διαθέσιμοι δυνάμεις ἦσαν ὅλγαι· ἀπεστάλησαν εἰς Θερμοπύλας, ποὺ ἀρκοῦσεν ἕνα μικρὸν ἀπόσπασμα διὰ νὰ τὰς φράξη. Τὸ προφυλακτικὸν αὐτὸ μέτρον, ἀπέβη προσωρινῶς πλήρως ἀποτελεσματικόν. Ὁ Φίλιππος περιορίσθη εἰς τὴν ἐπίδειξιν αὐτὴν καὶ ἀνέκρουσε πρῶμυναν.

Τίποτε δὲν εἶνε δυσκολώτερον ἀπὸ τὴν τοποθέτησιν εἰς τὴν αὐστηρὰν χρονολογικὴν τῶν σειρὰν τῶν γεγονότων ποὺ συνετελούντο ἔτσι εἰς διάφορα πεδία. Εἶνε πιθανώτατον νὰ ἀφῇκε ὁ Φίλιππος τὸν ὄγκον τῶν στρατευμάτων του εἰς τὰς πύλας τῆς Θεσσαλίας, ἐνῶ συγχρόνως ἐσυνέχιζε τὰς ἐπιχειρήσεις του πρὸς τὰ στενά. Ἡ ἄλωσις τῶν Ἀβδήρων καὶ τῆς Μαρωνείας δὲν ἀήτησεν ἀσφαλῶς μεγάλας δυνάμεις, εἰς αὐτὴν τὴν θράκην δὲ οἱ ἔλιγμοι τοῦ Φιλίππου ἦσαν πρὸ παντὸς διπλωματικοί. Ἐχῶν παντοῦ τὴν πρωτοβουλίαν, ἦτο ἐλεύθερος νὰ πηγαίνει ἐμπρὸς κατὰ βούλησιν ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἀκρίβεια τῆς χρονολογίας διὰ τὰ δύο ἔτη αὐτὰ ἐστὶν (335-332) ἐλάχιστη ἐνδιαφέρει ἐκείνους ποὺ ἀναζητοῦν τὰ ἔντονα γνωρίσματα ἐνὸς χαρακτήρος, διότι ἀπὸ ὅλα τὰ συστήματα προκύπτει μίᾳ μοναδικῇ ἐντύπωσις, ἡ ἐντύπωσις πυρετώδους δραστηριότητος, μεγίστης γονιμότητος πόρων, τόλμης ποὺ ἀπορρίπτει εὐκόλως τὸ προσωπεῖον, ποὺ δὲν τὴν ἀφοπλίζει καθόλου ἡ πρώτη ἀποτυχία, ἀλλ' ἡ ὁποία γνωρίζει νὰ ὑποχωρῇ ἐγκαίρως διὰ νὰ ἀρπάσῃ κατόπιν μίαν καλλίτεραν εὐκαιρίαν, ἡ ὁποία ἔχει τὴν τέχνην νὰ εἶνε πανταχοῦ παρούσα, νὰ βαθμολογῇ καὶ νὰ κατανέμῃ τὰς κατακτήσεις τῆς, ἡ ὁποία θὰ δεχθῇ ὅταν πρέπῃ νὰ διαπραγματευθῇ, ἀλλὰ δὲν θὰ καταστήσῃ ποτὲ τὴν λείαν τῆς ὀργάνων ἀνταλλαγῆς. Ὑπὸ τὸ φῶς αὐτὸ ἄλλωστε παρουσίασε τὸν Φίλιππον εἰς τοὺς συμπολίτας του ὁ ἐπιφοβὸς πρωταγωνιστής, ποὺ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐνεφανίζετο ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ὁ Δημοσθένης.

Ὁ μέγας ρήτωρ, ποὺ μόλις εἶχεν ὑπερβῇ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἦτο ἤδη γνωστός οὗτοι, ὑπήκοοι τοῦ κράτους, ὅπου πρόκειται νὰ ἐργασθῶν καὶ ἐξ οὗ προέρχονται, δὲν θὰ συναντοῦν τὰς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦνται ἐκαστοτε εἰς τὰς κοινότητες συνεπείᾳ τῆς ξένης ἰθαγενείας τοῦ διδάσκοντος εἰς τὰ σχολεῖα τῶν προσωπικῶν.

ΕΛΕΥΘΕΡ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΙ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ

11ον.— Πρὸς τὴν ρῆξιν μετὰ τὰς Ἀθήνας

ΙΝΩΘΕΝ, μετὰ τὸ ὁρμάτισε τὰς ἐργασίας τῶν διοικητῶν ἐκδοτικῶν τραπεζικῆς Συνεννόησιν ἐκάλει εἰς εὐχάρισμα. Παρὰ τὰς διεθνούς οἰκονομίας, καὶ ἐμπορικῆς, δὲν νομίζει νὰ ἀναμένων ἐγγύς διεξάγονται ἐξωτερικαὶ ἐμμεταλλαγῇ. «Ἐφ' ὅσον, ἐθεότης τῶν νοσέσεων δὲν ἦθε-
 ρῇ καὶ τὰ ἐμπόδια οἰκίας συναλλαγῶν αἱ Κεντρικαὶ Βαλκανικῆς Συνιστάσονται μετὰ λύ-
 εινε εἰς θέαν νὰ ἡ καταργησὶν τῶν ἐκδοτικῶν τραπεζικῶν ἐπιχειρημάτων. Ὑποσχέται θὰ παύσουν αἱ ἐκελετοῦν ἐν τῷ με-
 νατότητας μιᾶς εὐθέρας διευθετή-
 εταξὺ τῶν χωρῶν κένων ἐμπορικῶν ἀ εἰπωμεν ὅτι τοῦ-
 ὦν, δὲν θὰ ἦτο ἀ-
 μως ἀπαραίτητον. ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ γμῆν, ἐν ἀναμονῇ μερ-

διὰ τῶν τριῶν με-
 λιεργείας διδεται
 ἄντως γενναία καὶ
 νομοί εἰς τὴν ἐθνί-
 ν. Διότι καὶ ἡ συγ-
 ἀναγκαίου καὶ ἀ-
 σπῶρου, παραγο-
 ὡργῶν ὀρεῖων πε-
 οὐσθήκας εὐνοί-
 ἐκτασις τῆς μηχαν-
 γείας διὰ ἐφοδια-
 ργῶν μετ' ἐλκυστή-
 νικὰ ἀρτοτρα μέρω
 ς Τραπεζῆς, ἀλλὰ
 σις τῆς ἐντατικῆς
 μετ' οὐσιαστικῆς
 καὶ πρακτικῆς προ-
 σκετικῶν μεθό-
 οῦτα δὲν εἶνε δυνα-
 ἔσσουν τὴν ἐθνικὴν
 εἰς τὸν ὀρθὸν δρό-
 ον τὴν στέμνῃ τῆς
 ὡγῆς. Εἶνε βέβαι-
 αγωγοὶ μας ἐκτι-
 τὴν σημασίαν τῶν
 τούτων μεθόδων.

ερῇ ἀπολογιστι-

Αἱ Ἀθηναί, τὴν στιγμὴν ἐκεί-
 νην, ἀπέκλιναν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.
 Κατὰ πρότασιν τοῦ Φιλοκράτους,
 ὁ λαὸς ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν
 πρεσβείας εἰς Μακεδονίαν. Ὁ ὁ-
 ποβαλὼν τὴν πρότασιν μετέσχεν
 αὐτῆς, μαζί μετ' Ἀισχίνην καὶ
 τὸν Δημοσθένην, αἱ τελευταῖαι
 ψήφοι τῶν ὁποίων ἦσαν ἰσάριθ-
 μοὶ προτάσεις πρὸς τὸν βασιλέα.
 Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἔχομεν
 μόνον μίαν ἀντίρρησην τοῦ Αἰσχί-
 νη. Ὁ Φίλιππος ἐδέχθη τὴν πρε-
 σβεῖαν μετ' ἐπισημαστικῶς ἐκδηλον
 φιλοφροσύνην, δὲν παρεχώρησε
 τίποτε διὰ τὴν Ἀμφιπόλιν, ὑποσχέ-
 σθαι τὴν ἀποφυγὴν ἐφ' ἣν θὰ δι-
 ἀρκοῦσαν αἱ διαπραγματεύσεις,
 οἰανδήποτε ἐνέργειαν εἰς Χερρό-
 νησον καὶ, πράγμα ἀπροσδόκη-
 τον, προσέφερεν εἰς τὰς Ἀθήνας
 κάτι καλλίτερον ἀπὸ τὴν εἰρήνην:
 συμμαχίαν! Τὰ μέλη τῆς πρεσβεί-
 ας ἐσχημάτιζον εὐνοϊκωτάτην ἐν-
 τύπωσιν ὁ μόνος ὁ Δημοσθένης ἦτο
 ἐπιφυλακτικώτερος, ὅταν ἐπέ-
 στρεψεν, ἐπρότεινε ἀπλῶς ν' ἀ-
 ποδοθοῦν εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους
 τοῦ Φιλίππου αἱ συνήθειαι τιμαί.

Ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Αἰσχίνης
 ἐμελλον ἀργότερον νὰ ἐρίσουν
 διὰ τὴν ἀντίστοιχον εὐθύνην τῶν
 εἰς τὴν σύναμιν τῆς εἰρήνης διό-
 τι ἀνεγνωρίσθη ἐκ τῶν ὑπὲρ
 ἡ πονηρία τοῦ «συμμάχου». Οἱ
 Ἀθηναῖοι θὰ ἤθελον νὰ ἐπεκτα-
 θῇ ἡ συμμαχία εἰς ὅλους ἐκεῖ-
 νους τοὺς ὁποίους κοινὰ συμφέ-
 ροντα εἶχον συγκεντρώσει γύρω
 τῶν κατὰ τῆς Μακεδονίας: κα-
 τοίκους τῆς Ἄλου, Κερσοβλέ-
 πτην, Φωκεῖς. Τοὺς τελευταίους ὁ
 βασιλεὺς ἠρνήθη διαρρήδην νὰ
 τοὺς ἀναφέρῃ — διὰ νὰ μὴ δυσ-
 ρεστήσῃ τὴν Θεσσαλίαν καὶ τοὺς
 Θεβαίους, ἐσκέπη ὁ Αἰσχίνης.
 Ὁ Εὐρυπλοῦς ἀνέστη νὰ διαφανῇ
 ἡ ἀνέκκη περὶ τοῦ ὅριος τῶν θεω-
 ρημάτων. Ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ὁ πόλε-
 μος ἡ ἐκείνῃ ἐδέχθη λοιπὸν
 τὴν πρότασιν τοῦ Φιλοκράτους, ἡ
 ὁποία καθ' ἑαυτὴν τὸ βασιτάμενον
 Μακεδόν, καὶ ἐπὶ τῆς τῆς ὁμο-
 λογίας μετὰ τοῦ Φιλίππου καὶ
 τῶν συμμάχων τῶν ἀπὸ ἐνὸς καὶ
 τῶν ἀπὸ τοῦ ἑτέρου. Ὅλγας ἡμέρας
 βασιτάμενον αἱ Ἀθηναῖοι ὤμωσαν
 ὅρκον καὶ τοῦ ἔργου τούτου, δεχό-
 μενοι νὰ καταλείψουν τὰς βλέ-
 ψεις τῶν ἐπὶ τῆς Ἀμφιπόλεως, ἀλ-
 λά διατηροῦντες τὴν Χερρόνη-
 σον. Ἐπειτα ἀπὸ ἀνεξηγήτους κα-
 θυστερήσεις ἀνεχώρησε καὶ δευ-
 τέρα ἀντιπροσωπεῖα τῶν Ἀθη-
 ναίων διὰ τὴν Μακεδονίαν, ἀλλ'
 ὥς πού νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πρωτεύ-
 ουσαν ἔχρονотριβήσε πολὺ καθ'
 ὅδον τὸσον πού ὁ Δημοσθένης
 δὲν ἐδίστασε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ
 προδοσίας. «Ἦθελε, ναί, τὴν εἰρή-
 νην ἀλλὰ προσωρινὴν καὶ ὑπὸ τὸν
 ὄρον νὰ συναφθῇ ἀμέσως καὶ νὰ
 εἶνε σαφὴς καθωρισμένη εἰς ὅ-
 λας τὰς λεπτομερείας τῆς. Ὁ-
 ταν ἐφθασαν, ἐπὶ τέλους, οἱ ἀπε-
 σταλμένοι εἰς Πέλλαν, δὲν εὗραν
 τὸν βασιλέα διότι ἐπωφελοῦμε-
 νος τῆς ἀοριστίας εἶχε μεταβῇ
 ἐσπευσμένως εἰς Θράκην ὅπου εἶ-
 χε καθυποτάξῃ τὰς ἀκτὰς τῆς.
 Ὁ Κερσοβλέπτης, αἰφνιδισθεὶς,
 εἶχεν ὥς μόνον πιθανὸν βοηθόν
 τὸν στρατηγὸν Χάρητα, πού κα-
 τεῖχε μερικά σημεῖα τοῦ θρακι-
 κοῦ ἑδάφους, ἀλλ' ἐθεώρει τὸν ἐ-

αὐτὸν τοῦ ἐλάχιστου ἀντιπροσώ-
 πον τῆς πατρίδος του, ἡ ὁποία
 τὸν ἄφινε χωρὶς διαταγὰς. Ἐ-
 φέρετο μᾶλλον ὡς ἀρχηγὸς συμ-
 μορίας, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
 βασιλέως τῶν Ὀδρυσῶν. Ὁ ὄρος
 τοῦ status quo δὲν ἀπηγόρευε τὴν
 κατοχὴν ὅλης τῆς παραλίας, ὁ δὲ
 Κερσοβλέπτης ἦτο ἐρεξῆς εἰδος
 ὑποτελοῦς τοῦ βασιλέως τῆς Μα-
 κεδονίας.

Μετά τὸ ἐγχείρημα τοῦ αὐτοῦ ὁ
 Φίλιππος ἐπὶ ἀνῆλθεν εἰς τὴν πρω-
 τεύουσάν του, ὅπου ἦσαν συγ-
 κεντρωμένοι, περὶ τοῦ Ἀ-
 θηνῶν ἀπεσταλμένους, καὶ ἀν-
 τιστοιχοῦντες ἀλλήλων
 κρατῶν, Θεβαῖοι, Σπαρτιάται,
 Εὐβοεῖς, Φωκεῖς, ὅλοι δὲ ἀπαι-
 τητικοὶ καὶ μετ' ἀξιώσεις. Φαίνε-
 ται νὰ ἱκανοποιήθησαν μετὰ καλοῦς
 λόγους. Δὲν ἦτο πλέον ὥρα ὑπε-
 ρηφάνων στάσεων. Ὅσον ἀφορᾷ
 τὴν ἀθηναϊκὴν ἀντιπροσωπεῖαν,
 αὐτὴ ἦτο διηρημένη: τοῦλάχιστον
 ὁ Δημοσθένης εἶχε τὰς ἰδικὰς του
 ἀτομικὰς ἀντιλήψεις, μολονότι οἱ
 συναδελφοὶ του, ὡς φαίνεται ἡρ-
 μῆνεον καλλίτερον τὰς ἀπόψεις
 τοῦ ἔθνους. Ὁ Αἰσχίνης συνηγό-
 ρησεν ὑπὲρ τῶν Φωκέων, ζητήσας
 νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸν ἱερὸν πό-
 λεμον οὐχὶ μετὰ τὴν δύναμιν τῶν ὀ-
 πλων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀφικ-
 κτύον ἀφ' οὗ ἀκουσθῶν οἱ ἀντί-
 δικοί.

Ὁ Φίλιππος, ὅπως συνήθως, ἐ-
 χρησιμοποίησε διὰ τοῦ ὅριος ὅτι
 φράσεις καὶ ἔδωκε διφορούμενας
 ὑποσχέσεις. Δὲν εἶχεν ἀσφαλῶς
 καμμίαν κακίαν κατὰ τῶν Φωκέ-
 ων. Μερικά δῶρα, τὰ ὁποῖα ἐ-
 φθασαν ἕως τὰ μέλη τῆς πρεσβεί-
 ας, ἔγιναν δεκτὰ χωρὶς δυσφορί-
 αν-ἐξαίρεσι τοῦ Δημοσθένους.
 Ὁ τελευταῖος, ὅταν ἐδόθησαν οἱ
 ὅροι καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐπὶ ἀνῆλθεν
 εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπροκάλεσε δυ-
 σφορίαν εἰς τὸν λαόν μετὰ μίαν ἐκ-
 θεσιν ἐλάχιστον αἰσιόδοξον. Οἱ συ-
 ναδελφοὶ του ἐξέθεσαν εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν τὰς ἀγαθὰς προθέ-
 σεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐνεπνέετο
 ὁ Φίλιππος: αἱ Θῆβαι θὰ ἐξηγα-
 κάζοντο νὰ λοικικευθοῦν: αἱ Ἀ-
 θῆναι θ' ἀνακτοῦσαν τὸν Ὠρω-
 πόν καὶ τὴν Εὐβοίαν. Ἡ ἐκκλη-
 σία ἐπεδοκίμασε καὶ ἐκάλεσε
 τοὺς Φωκεῖς νὰ καταθέσουν τὰ
 ὅπλα.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΙ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ

14ον.— Ἡ πολιορκία τῆς Περίνθου καὶ τοῦ Βυζαντίου

Διὰ τὴν ἀντιμετωπισθῆναι αἱ κρυφαὶ ἐνέργειαι τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀπεστάλησαν ἐκεῖ ἐξ Ἀθηνῶν ὡς πρεσβεῖα μερικοὶ ἐπιλεκτοὶ ἄνδρες, οἱ φλογερώτεροι πατριῶται, ὁ Δημοσθένης, ὁ Ἡγήσιππος, ὁ Πολυεύκτης. Περιήλθον τὴν Ἀργολίδα, τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν Μεσσηνίαν. Κείμενον διασώθεν, πού φανταίνεται αὐθεντικόν, ὁμιλεῖ περὶ τῆς συμμαχίας συναφθείσης μετὰ τοὺς Ἀργεῖους, τοὺς Ἀγαίους, τὴν Μαιτινίαν καὶ τὴν Μεγαλόπολιν κατόπιν. Ἐν τῷ μεταξύ ἤρχισαν νὰ σημειοῦνται ἀντιδράσεις καὶ εἰς τὴν Εὐβοίαν. Ὁ Φίλιππος εἶχε σκορπίσῃ προσφάτως ἀφειδώς χρήματα διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὸ δημοκρατικὸν καθεστὸς. Χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ φανερά, κατῴρθωσεν νὰ ἐπιβάλλῃ τυράννους, κάποιον Φιλιστίδην εἰς Ὁρεῶν, εἰς τὸ βόρειον ἄκρον τῆς νήσου, εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Παγασσητικοῦ, τὸν Κλείταρχον εἰς Ἐρέτρειαν ἐπὶ τοῦ Εὐρίπου, λαμπράν γεφυροκεφαλὴν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ἀκτῆς. Πάρενοχλούμενοι ὁμῶς συνεχῶς ἀπὸ τὸν ἀκούραστον ἐμψυχωτὴν των, οἱ Ἀθηναῖοι ἀποκαθιστοῦν τὴν κατάστασιν μικρὸς στόλος, πλέων πλοίοις τῶν Ὁρεῶν, συνδυάζει τὰς κινήσεις του μετὰ τὰς κινήσεις τῶν δημοκρατικῶν τῆς νήσου καὶ ὁ Φιλιστίδης ἀνατρέπεται τὴν Ἐρέτρειαν. Συγκροτεῖται συνομοσπονδία Εὐβοίας, ἡ ὁποία διάκειται συμπαθὸς πρὸς τὰς Ἀθήνας· ἡ Εὐβοία δὲν εἶνε πλέον μία «μακεδονικὴ ἀκρόπολις» κολλημένη εἰς τὸ πλεῖρον τῆς Ἀττικῆς. Ἐπὶ πλέον ὁ στρατηγὸς Χάρης ἀποστέλλεται ἐκ νέου εἰς Βορρᾶν. Τὸ Βυζάντιον, συνασθανόμενον τὸν κίνδυνον, ἐπανασυνδέει τὰς σχέσεις μετὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ Ἀρβύδος τὸ μμείται. Ὁ Ὑπερίδης μεταβαίνει μετὰ ἀποστολὴν εἰς Χίον καὶ Ρόδον. Καὶ τὸ σπουδαϊότερον, φαίνεται ὅτι ἐπὶ τέλους, χάρις εἰς τὸν Δημοσθένη καὶ τὸν

Καλλίαν, πολιτικὸν τῆς Χαλκίδος εὐνοοῦντα τὴν ἀθηναϊκὴν ἀποφιν, ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται πραγματικὸς πανελληνίος συνασπισμός. Ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ὁμῶς λαμβάνουν τὰς χλιαρώτερας ἐνθαρρύνσεις ὁ Χερρόνιος, ὡστόσον καὶ ἡ Κέρκυρα καταλαμβάνουν νὰ ἐκπορεύωνται ἀπὸρας καὶ χρήματα ἀπὸ τὸν Μάγαρα, αἱ δὲ πρεσβεῖαι, ἡ Ἀκαρνανία, ἡ Κέρκυρα. Ὁ Κανὼν τῶν ἀθηναϊκῶν τριήρων, ἀπὸ τῶν Παγασσητικῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀρχαυλοποιεῖται ὡς ἀκεδόνες ἀγέλες ἀπὸ τῶν καταλαμβάνοντα τὴν ἀκρόπολιν. Ἐπειὶ ὁ βασιλεὺς δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὑπολογίσῃ πιά ἐπὶ τῆς παθητικότητος τοῦ παρελθόντος. Αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι δὲν ἀρκοῦνται πλέον κατὰ τὴν ἰσχυρὰν ἑκφράσιν τοῦ Δημοσθένους, νὰ ἐκερδίζουν τὸν καιρὸν, πού ἕνας ἄλλος φροντίζει νὰ καταστρέφῃ. Εἶχον πειραχθῇ πολὺ ἀπὸ τὸν τόνον τῶν βασιλικῶν γραμμάτων: «Διατελὼ ἐν εἰρήνῃ μετὰ ἐκείνους πού θέλουν νὰ με ἀκούουν». Ὅταν τὸν Μάρτιον τοῦ 340 ὁ Δημοσθένης ἐτιμήσῃ δημοσίᾳ μετὰ χρυσοῦν στέφανον εἰς τὰ Διοῦνεια, ὁ Μακεδὼν ἀντελήφθη ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ προσφύγῃ εἰς ἀμειωτέρας μεθόδους πού ἐκδηλοῦνται φανερά.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος κάμνει τὸ ἀποφασιστικὸν βῆμα. Αἱ Ἀθηναῖαι ἔχουν στρατεύματα εἰς τὴν Χερρόνησον· πρέπει νὰ τὰς πληρῇ παρὰ πέρα. Τὸ χρησιμοποιοῦν τεχνάσμα εἶνε νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειάν των κατὰ τοῦ Διοπεΐθους εἰς τὴν Περίνθον, πάλιν τῆς Προποντίδος, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον πού θεωρητικῶς ἦσαν σύμμαχοι τοῦ Φιλίππου. Ἀμφότεραι αἱ πόλεις ἀποκρούουν μίαν ἀξίωσιν πού δὲν τὴν δικαιολογεῖ, κατὰ τὴν ἀντιληψίν των, ἡ συναφθεῖσα συμφωνία. Ἡ ἀρνήσις αὕτη εἶχε προεξοφληθῇ ἀ-

ναμφιβόλως ἀπὸ τὸν Φίλιππον καὶ ἦτο λαμπρὸν πρόσχημα διὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ πολιορκία τῆς Περίνθου.

Τὸ παιγνίδι ἦτο τολμηρὸν. Ἐξ ἄλλου δὲν εὐρίσκομεν πούθενά — ὀλίγα εἶνε τὰ στοιχεῖα πού κατέχομεν — ὅτι αἱ Ἀθηναῖαι ἀπεπειράθησαν ν' ἀντιμετωπίσουν τὸ πλῆγμα εἰς αὐτὴν τὴν Περίνθον· τὸ Βυζάντιον, ἀντιθέτως, μαρτυροῦν ὅτι θὰ εἶνε ὁ δεύτερος στόχος, πικρὰν τὴν ὑποστήριξιν του. Εἰς τὸ σίμειον τοῦτο βαρὺ ἐμφανίσθη νέος παράγων, ὁ Μέγας Βασιλεὺς. Ὁ Φίλιππος θὰ εἶχεν ἀσφαλὲς ὑπολογίσῃ αὐτὴν τὴν παρέμβασιν. Δι' ἄνδρα ὅπως αὐτὸς, διαθέτοντα μυστικὸς πράκτορας παντοῦ, ὁ ἐλληνικὸς κόσμος ἦτο ὁάλινος οἶκος. Δὲν ἀγνοοῦσεν ὅτι περσικὴ πρεσβεῖα εἶχε μεταβῇ εἰς Ἀθῆνας τῷ 344 — 343 καὶ ὅτι ἐγίνε χλιαρώτατα δεκτὴ. Οἱ Πέρσαι ἀρχίζαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ ἐφαρμόζουν τὴν πολιτικὴν τῶν ἀμφιταλαντεύσεων, πού εἶχεν ἀσκήσει ὁ Φίλιππος, ἐσπρόφοντο δὲ ἀναγκαστικῶς πλέον κατὰ τῆς Μακεδονίας, ἡ ὁποία εἶχε γίνῃ τὸ ἐπιφοβώτερον κράτος τῆς Εὐρώπης. Ὁ τρίτος Φιλιππικὸς συνέστησε ν' ἀποσταλοῦν παντοῦ πρεσβεῖαι, ἰδίως εἰς τὸν Μέγαν Βασιλέα, διότι καὶ αὐτὸς ἐνδιεφέρετο νὰ παρεμποδίσῃ τὸν Φίλιππον νὰ γίνῃ κύριος τῶν πάντων. Τὸ ἐπιτευχθέν ἀποτέλεσμα εἴμπορεῖ νὰ συνοψισθῇ οὕτω: Ὁ Μέγας Βασιλεὺς ἀπέκρουσε τὰς προτάσεις αὐτάς, ἀλλ' ἐβοήθησε κρυφίως τὸν Διοπεΐθην. Καὶ τώρα οἱ σατράπαι τοῦ πληρώνουν μισθοφόρους, τοὺς ὁποίους θὰ διοικήσῃ ἕνας Ἀθηναῖος ἀρχηγός, ὁ Ἀπολλόδοτος.

Ἡ Περίνθος ἐγείρετο ἐπὶ μικρὰς βραχυδούρας χειρσίνῃσιν, μετὰ ἀποτόμους κλιτῶς πρὸς ὅλας τὰς πλευράς, ἐκτός ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ἰσθμοῦ, πού τὴν συνέδεε μετὰ τὴν ἡπειρωτικὴν ἑκτασιν καὶ πού ἐφρασεν ἕνα μέγα τεῖ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Amador de

στόμιον τοῦ Βοσπόρου — ἀνή-
κοντα εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν Πό-
δον, τὴν Χίον, πόλεις τὰς ὁποί-
ας ἐκτὶς ἐξήρατο, ὡς εὐνοού-
σας τὴν ἀντίστασιν τοῦ Βυζαν-
τίου. Τὰ φορτία ἐθεωρήθησαν
ὡς καλῶς κορυφωθέντα ἀπέφε-
ρον εἰς τὸν Φίλιππον 700 τά-
λαντα, ὡς καὶ σημαντικὴν πο-
σότητα σιτῶν καὶ δερμάτων, τὰ
δὲ διαλυθέντα σκάφη ἔβωσαν τὰ
ἀπαιτούμενα διὰ τὸ πολιορκη-
τικὸν ὄλεον τῶν

Οἱ Ἀθηναῖοι διεμαρτυρήθησαν
διὰ τὴν πειρατικὴν ἐπιδρομὴν καὶ
ὁ Φίλιππος τοὺς διεβέβασε περὶ-
ληψίην τῶν παραπάνων τού. Μετὰ
τὴν ἀνάγκωσιν τῆς ἐπιστολῆς ποῦ
ποῦ περιεῖχε τὰ παραπάνω αὐτά,
οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφισαν ἕνα κείμε-
νον συνταχθέν ἀπὸ τὸν Δημοθέ-
νη. Ἡ στήλη, ὅπου ἦτο χαραγμένη
ἡ συνθήκη μετὰ τὸν βασιλέα ἐπρε-
πε ν' ἀνατραπῇ καὶ ἡ πόλις ἐπέ-
σπευσε τὰς προπαρασκευὰς πολέ-
μου. Ὁ ἀκούραστος ὁδηγὸς τῶν
Ἀθηνῶν, ἐκλείπει ἐπιστάτης τοῦ
ναυτικοῦ, ἐπέτυχεν νὰ ψηφισθῇ
διάταγμα, τὸ ὁποῖον καθίστα
πλέον ἀποτελεσματικὴν τὴν τρι-
ηραρχίαν διὰ μεταρρυθμίσεως
τῶν «συμμοριῶν», τῶν ὁμάδων
αὐτῶν πολιτῶν, ποῦ ἦσαν ἐμπο-
τισμένοι μετὰ τὴν συντήρησιν τοῦ
στόλου. Ἐφεξῆς οὐ μόνον οἱ
πλουσιώτεροι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔχον-
τες μετρίαν περιουσίαν ἐπρεπε νὰ
συνεισφέρουν διὰ τὸν στόλον, κα-
θένας, ἀνάλογως μετὰ τὰ μέσα του.

Ὁ Χάρης διετάχθη ν' ἀπαλλάξῃ
τὸ Βυζάντιον ἀπὸ τὴν πολιορκί-
αν κατόπιν ἀνίχθησαν μετὰ ἐνισχύ-
σεις, ὁ Φωκίων καὶ ὁ Κηφισοφών,
καπέλευσαν δὲ καὶ συμμάχους καὶ
ἐπὶ τῆς πόλεως, τοῦ διετήρησαν τὴν ἀ-
νεμεσίαν τὸν Στεφάνον. Μίαν νύκ-
τα αἰθριωτάτην ὁ Φίλιππος ἐρ-
ψιφοκινδύνευσε ἐφοδόν, τὴν ὁ-
ποίαν ἐπρόδωσαν αἱ ὕλακες τῶν
κυνῶν. Ἐγκατέλειψε ἀμέσως
τὸν ἀγῶνα, ἀλλ' ἐπέτυχεν νὰ ἐξα-
πατήσῃ τοὺς ἀντιπάλους του μετὰ
μίαν ἐπιστολὴν, ἀπειθυνομένην
τάχα πρὸς τὸν στρατηγὸν τοῦ
Ἀντίπατρον καὶ ποῦ ἐφρόντισε
νὰ πῶσιν εἰς χεῖρας τῶν Ἀθηναί-
ων. Μετὰ τὸ τέχνασμα αὐτὸ κατώρ-
θωσε ν' ἀποσύρῃ τὸν στόλον του,
ὁ ὁποῖος, ἀπερχόμενος, ἐπροξέ-
νησε σοβαρὰς ζημίας εἰς τὰς ἀ-
ποικίας τῆς Χερρονήσου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν στρατὸν του,
τὸν ἐχρησιμοποίησεν ἐναντίον ἐ-
νὸς Σκύθου βασιλέως, ὁ ὁποῖος
τοῦ εἶχεν ἀρνήσθαι βοήθειαν κατὰ
τοῦ Βυζαντίου εἰς τὴν ἐπιστρο-
φήν, ἐνῷ διήρχετο ἀπὸ τὴν γῶ-
ραν τῶν Τριβαλλῶν, προσεβλή-
θη ἀπὸ τοὺς βαρβάρους αὐτοὺς
πληθυσμούς, ποῦ τοὺς παρακινού-
σεν ἡ δίψα τῶν λαφύρων βαρύ-
τητα τραυματισθείς, μετὰ πολλὴν
κόπον διέφυγε μετὰ τοὺς ἀνδρες
του. Ἡ μοῖρα του ὁμως δὲν ἦτο
νὰ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰ πληγὰτα
ξένης χειρός.

Ἡ εὐδοκία ἐπροκάλεσεν ἑξαψιν
εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅλα ἐφαίνοντο
πράγματι ὅτι ἐτελείωναν αἰσίως,
ὁ Φίλιππος δὲν ἦτο ἀνιψὸς καὶ
ὁ ὁπαδὸς τῆς μικροτέρας προ-
σπαθείας ἐπρόκειτο νὰ θριαμβεύ-
σουν. Ἐν τούτοις, ἐκεῖνοι ποῦ ἐ-
σκέπτοντο, ὁρᾶν δὲν ἐβλέπαν τὰ
πράγματα μετὰ τόσην ἀσφάλειαν.
Χωρὶς ἀμφιβολίαν ἐφαίνετο, ὅτι
εἶχον σωθῇ τὰ Στεφὰ καὶ αὐτὸ
ἦτο σημαντικόν. Ὑπῆρχαν ὁμως
λόγοι νὰ ὑποπτευθοῦν μήπως εἰς

τὴν διπλὴν αὐτὴν ἐπέμβατο ἐπι-
τὼν ἀκτῶν τῆς Προποντίδος καὶ
τοῦ Βοσπόρου, ὑπῆρχε κάποια
πονηρία. Ἦτο φυσικὸν νὰ εἴπῃ
ὁ Μακεδὼν τὰ δικτυὰ του εἰς τὰς
ἀκτὰς αὐτάς, ἀφοῦ τὰ σιτοφο-
ρία, ποῦ διήρχοντο ἐκείθεν ἀπὸ
τὴν ὁδοῦ Δαντῶν. Τοῦ ἀρεσαν
καὶ ζωῆς ἢ θανάτου. Δὲν ἠμαρ-
τάνετο ὅτι εἶχε παραιτηθῇ, καὶ
γρήγορα τῶν σκοπῶν τοῦ προ-
βλεπόμενου καὶ εἶχεν ἀποσυρ-
θῇ πρὸς βορρᾶν, ὅταν νὰ ἤθελε
νὰ λησμονηθῇ, ἐνῷ ἀπλῶς εἶχεν
ἀποτύχη καὶ δὲν εἶχεν ἡττηθῇ.

ἤξεραν ὅτι ἦτο ἱκανὸς νὰ ἐμ-
φανισθῇ ἑαφνικά εἰς ἄλλο σημεῖον,
ἀλλὰ ποῦ καὶ τότε; Μήπως προ-
τοίμαζε τίποτε κρυφά;

στρ. 10.10' μ.μ. Χορ. 10.30' μ.
μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 11 μ.μ. Μουσικὴ
δωμάτιον.

ΒΟΥΛΟΓΡΕΣΙΑ 1936 κ. χ. 550 μ. |
6 μ.μ. Πιάνο. 7 μ.μ. Συμφωνικὴ ρευματικῆς
μουσικῆς. 8.30' μ.μ. Μία ὥρα. 11.
35' μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΟΥΛΟΓΡΕΣΙΑ 1923 κ. χ. 385
μ. | 9.15' μ.μ. Συμφωνικὴ ρευματικῆς
μουσικῆς. 10 μ.μ. Χορ. 11.30' μ.μ.
ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ 1ον [Μι-
λέων, Τουρίνο, Γένουα, Ρώμη 2ος].
6.15' μ.μ. Ρεσιτάλ τραγουδιῶν. 10 μ.
μ. Ἀπὸ τὸ ἀπὸ τῶν Θεσπιδίων τῆς Θε-
σσαλίας. Τόμος «Εἰκόνες ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Γραμματεῖ.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ 2ον [Πα-
ριεῖς, Νεάπολις, Ρώμη 2ος]. 9.50'
μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΛΕΙΨΙΑ [785 κ. χ. 382 μ.] 8.10'
μ.μ. Λαϊκὴ μουσικὴ. Ὀρχήστρα καὶ χο-
ροὶ. 9 μ.μ. Στρατιωτικὰ ἀνταρτήματα.
11.20' μ.μ. Ἑσπερικὴς κρητικῆς μου-
σικῆς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ [200 κ. χ. 400 μ.] 8.10'
μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ [177 κ. χ. 382 μ.] 8.10'
μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΜΟΝΑΧΟΝ [740 κ. χ. 405 μ.] 8.10'
μ.μ. Παικὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ — ΡΑΝΤΙΟ [182 κ. χ. 382
μ.] 7 μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ. 8.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ — Π. Τ. Τ. [695 κ. χ. 382
μ.] 8.30' μ.μ. Πιάνο. 8.45' μ.μ. Νέα τραγούδια.
9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΡΑΓΑ [638 κ. χ. 470 μ.] 3 μ.μ. Πιάνο καὶ τραγούδια. 8.25' μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ.
9.5' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΡΩΜΗ [713 κ. χ. 420 μ.] 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

Τὴν ὥρα ποῦ ἡ Μαρία ἐπρο-
γεματίσε μετὰ τὴν κόρης τῆς καὶ
τὸν πεθερὸν τῆς, ὁ Πιέρ ἐσιγο-
υβένταζε φιλικὰ μετὰ τοὺς συ-
στέλους τοῦ στοῦ μέγαρον τῶν
Ἐπιστημονικῶν Ἑταιρειῶν, ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ Δαντῶν. Τοῦ ἀρεσαν
καὶ ζωῆς ἢ θανάτου. Δὲν ἠμαρ-
τάνετο ὅτι εἶχε παραιτηθῇ, καὶ
γρήγορα τῶν σκοπῶν τοῦ προ-
βλεπόμενου καὶ εἶχεν ἀποσυρ-
θῇ πρὸς βορρᾶν, ὅταν νὰ ἤθελε
νὰ λησμονηθῇ, ἐνῷ ἀπλῶς εἶχεν
ἀποτύχη καὶ δὲν εἶχεν ἡττηθῇ.

ἤξεραν ὅτι ἦτο ἱκανὸς νὰ ἐμ-
φανισθῇ ἑαφνικά εἰς ἄλλο σημεῖον,
ἀλλὰ ποῦ καὶ τότε; Μήπως προ-
τοίμαζε τίποτε κρυφά;

στρ. 10.10' μ.μ. Χορ. 10.30' μ.
μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 11 μ.μ. Μουσικὴ
δωμάτιον.

ΒΟΥΛΟΓΡΕΣΙΑ 1936 κ. χ. 550 μ. |
6 μ.μ. Πιάνο. 7 μ.μ. Συμφωνικὴ ρευματικῆς
μουσικῆς. 8.30' μ.μ. Μία ὥρα. 11.
35' μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΟΥΛΟΓΡΕΣΙΑ 1923 κ. χ. 385
μ. | 9.15' μ.μ. Συμφωνικὴ ρευματικῆς
μουσικῆς. 10 μ.μ. Χορ. 11.30' μ.μ.
ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ 1ον [Μι-
λέων, Τουρίνο, Γένουα, Ρώμη 2ος].
6.15' μ.μ. Ρεσιτάλ τραγουδιῶν. 10 μ.
μ. Ἀπὸ τὸ ἀπὸ τῶν Θεσπιδίων τῆς Θε-
σσαλίας. Τόμος «Εἰκόνες ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Γραμματεῖ.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ 2ον [Πα-
ριεῖς, Νεάπολις, Ρώμη 2ος]. 9.50'
μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΛΕΙΨΙΑ [785 κ. χ. 382 μ.] 8.10'
μ.μ. Λαϊκὴ μουσικὴ. Ὀρχήστρα καὶ χο-
ροὶ. 9 μ.μ. Στρατιωτικὰ ἀνταρτήματα.
11.20' μ.μ. Ἑσπερικὴς κρητικῆς μου-
σικῆς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ [200 κ. χ. 400 μ.] 8.10'
μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ [177 κ. χ. 382 μ.] 8.10'
μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΜΟΝΑΧΟΝ [740 κ. χ. 405 μ.] 8.10'
μ.μ. Παικὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ — ΡΑΝΤΙΟ [182 κ. χ. 382
μ.] 7 μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ. 8.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ — Π. Τ. Τ. [695 κ. χ. 382
μ.] 8.30' μ.μ. Πιάνο. 8.45' μ.μ. Νέα τραγούδια.
9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΡΑΓΑ [638 κ. χ. 470 μ.] 3 μ.μ. Πιάνο καὶ τραγούδια. 8.25' μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ.
9.5' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΡΩΜΗ [713 κ. χ. 420 μ.] 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

Τὴν ὥρα ποῦ ἡ Μαρία ἐπρο-
γεματίσε μετὰ τὴν κόρης τῆς καὶ
τὸν πεθερὸν τῆς, ὁ Πιέρ ἐσιγο-
υβένταζε φιλικὰ μετὰ τοὺς συ-
στέλους τοῦ στοῦ μέγαρον τῶν
Ἐπιστημονικῶν Ἑταιρειῶν, ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ Δαντῶν. Τοῦ ἀρεσαν
καὶ ζωῆς ἢ θανάτου. Δὲν ἠμαρ-
τάνετο ὅτι εἶχε παραιτηθῇ, καὶ
γρήγορα τῶν σκοπῶν τοῦ προ-
βλεπόμενου καὶ εἶχεν ἀποσυρ-
θῇ πρὸς βορρᾶν, ὅταν νὰ ἤθελε
νὰ λησμονηθῇ, ἐνῷ ἀπλῶς εἶχεν
ἀποτύχη καὶ δὲν εἶχεν ἡττηθῇ.

ἤξεραν ὅτι ἦτο ἱκανὸς νὰ ἐμ-
φανισθῇ ἑαφνικά εἰς ἄλλο σημεῖον,
ἀλλὰ ποῦ καὶ τότε; Μήπως προ-
τοίμαζε τίποτε κρυφά;

στρ. 10.10' μ.μ. Χορ. 10.30' μ.
μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 11 μ.μ. Μουσικὴ
δωμάτιον.

ΒΟΥΛΟΓΡΕΣΙΑ 1936 κ. χ. 550 μ. |
6 μ.μ. Πιάνο. 7 μ.μ. Συμφωνικὴ ρευματικῆς
μουσικῆς. 8.30' μ.μ. Μία ὥρα. 11.
35' μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΟΥΛΟΓΡΕΣΙΑ 1923 κ. χ. 385
μ. | 9.15' μ.μ. Συμφωνικὴ ρευματικῆς
μουσικῆς. 10 μ.μ. Χορ. 11.30' μ.μ.
ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ 1ον [Μι-
λέων, Τουρίνο, Γένουα, Ρώμη 2ος].
6.15' μ.μ. Ρεσιτάλ τραγουδιῶν. 10 μ.
μ. Ἀπὸ τὸ ἀπὸ τῶν Θεσπιδίων τῆς Θε-
σσαλίας. Τόμος «Εἰκόνες ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Γραμματεῖ.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ 2ον [Πα-
ριεῖς, Νεάπολις, Ρώμη 2ος]. 9.50'
μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΛΕΙΨΙΑ [785 κ. χ. 382 μ.] 8.10'
μ.μ. Λαϊκὴ μουσικὴ. Ὀρχήστρα καὶ χο-
ροὶ. 9 μ.μ. Στρατιωτικὰ ἀνταρτήματα.
11.20' μ.μ. Ἑσπερικὴς κρητικῆς μου-
σικῆς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ [200 κ. χ. 400 μ.] 8.10'
μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ [177 κ. χ. 382 μ.] 8.10'
μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΜΟΝΑΧΟΝ [740 κ. χ. 405 μ.] 8.10'
μ.μ. Παικὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ — ΡΑΝΤΙΟ [182 κ. χ. 382
μ.] 7 μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ. 8.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ — Π. Τ. Τ. [695 κ. χ. 382
μ.] 8.30' μ.μ. Πιάνο. 8.45' μ.μ. Νέα τραγούδια.
9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΡΑΓΑ [638 κ. χ. 470 μ.] 3 μ.μ. Πιάνο καὶ τραγούδια. 8.25' μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ.
9.5' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΡΩΜΗ [713 κ. χ. 420 μ.] 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

Τὴν ὥρα ποῦ ἡ Μαρία ἐπρο-
γεματίσε μετὰ τὴν κόρης τῆς καὶ
τὸν πεθερὸν τῆς, ὁ Πιέρ ἐσιγο-
υβένταζε φιλικὰ μετὰ τοὺς συ-
στέλους τοῦ στοῦ μέγαρον τῶν
Ἐπιστημονικῶν Ἑταιρειῶν, ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ Δαντῶν. Τοῦ ἀρεσαν
καὶ ζωῆς ἢ θανάτου. Δὲν ἠμαρ-
τάνετο ὅτι εἶχε παραιτηθῇ, καὶ
γρήγορα τῶν σκοπῶν τοῦ προ-
βλεπόμενου καὶ εἶχεν ἀποσυρ-
θῇ πρὸς βορρᾶν, ὅταν νὰ ἤθελε
νὰ λησμονηθῇ, ἐνῷ ἀπλῶς εἶχεν
ἀποτύχη καὶ δὲν εἶχεν ἡττηθῇ.

ἤξεραν ὅτι ἦτο ἱκανὸς νὰ ἐμ-
φανισθῇ ἑαφνικά εἰς ἄλλο σημεῖον,
ἀλλὰ ποῦ καὶ τότε; Μήπως προ-
τοίμαζε τίποτε κρυφά;

στρ. 10.10' μ.μ. Χορ. 10.30' μ.
μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 11 μ.μ. Μουσικὴ
δωμάτιον.

ΒΟΥΛΟΓΡΕΣΙΑ 1936 κ. χ. 550 μ. |
6 μ.μ. Πιάνο. 7 μ.μ. Συμφωνικὴ ρευματικῆς
μουσικῆς. 8.30' μ.μ. Μία ὥρα. 11.
35' μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΟΥΛΟΓΡΕΣΙΑ 1923 κ. χ. 385
μ. | 9.15' μ.μ. Συμφωνικὴ ρευματικῆς
μουσικῆς. 10 μ.μ. Χορ. 11.30' μ.μ.
ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ 1ον [Μι-
λέων, Τουρίνο, Γένουα, Ρώμη 2ος].
6.15' μ.μ. Ρεσιτάλ τραγουδιῶν. 10 μ.
μ. Ἀπὸ τὸ ἀπὸ τῶν Θεσπιδίων τῆς Θε-
σσαλίας. Τόμος «Εἰκόνες ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Γραμματεῖ.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ 2ον [Πα-
ριεῖς, Νεάπολις, Ρώμη 2ος]. 9.50'
μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΛΕΙΨΙΑ [785 κ. χ. 382 μ.] 8.10'
μ.μ. Λαϊκὴ μουσικὴ. Ὀρχήστρα καὶ χο-
ροὶ. 9 μ.μ. Στρατιωτικὰ ἀνταρτήματα.
11.20' μ.μ. Ἑσπερικὴς κρητικῆς μου-
σικῆς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ [200 κ. χ. 400 μ.] 8.10'
μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ [177 κ. χ. 382 μ.] 8.10'
μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΜΟΝΑΧΟΝ [740 κ. χ. 405 μ.] 8.10'
μ.μ. Παικὴ μουσικὴ. 9.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
10.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ — ΡΑΝΤΙΟ [182 κ. χ. 382
μ.] 7 μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ. 8.30' μ.μ. Νέα τραγούδια.
9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ — Π. Τ. Τ. [695 κ. χ. 382
μ.] 8.30' μ.μ. Πιάνο. 8.45' μ.μ. Νέα τραγούδια.
9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΠΡΑΓΑ [638 κ. χ. 470 μ.] 3 μ.μ. Πιάνο καὶ τραγούδια. 8.25' μ.μ. Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ.
9.5' μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

ΡΩΜΗ [713 κ. χ. 420 μ.] 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συντάξις ἀπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ Μαντεῖν, συνέλεια μου-
σικῆς χορῶν.

...ε δτι ἡ Βασιλεία
κ' ἐκείνη δὲν ἐφεί-
κτο· «Ὅχι, δὲν ἐγγε-
μπούσε νὰ γελα-
σῶς. Ἀπλούστατα:
Ἰησοῦς, κατὰ τὴν
ὑπόθεσιν τοῦ γλαφυ-
ροῦ, δὺς γλώσ-
σαν τοῦ χρόνου καὶ
τῆς αἰωνιότητος,
οἱ ἄνθρωποι ὁμι-
οῦσαν — τὴν γλώσ-
σαν σου. Γι' αὐτὸ ὑπάρ-
συνεννοήσια μεταξὺ
αὐτῶν τοῦ κόσμου—τοῦ
φίλων του καὶ τοῦ
ἐμπαϊκτῶν του. Θὰ
ἡ συνεννοήσια αὐ-
τοῦ! Ποτέ! Μόνον
τοιοιοῦ ἡ ὑπόθε-
σις, ὅταν ἔλθῃ ἡ βα-
ρότε μόνον ἡ συνεν-
ἔλθῃ. Ἐως τότε οἱ
μοῦ, οἱ δὲ θὰ ἐμ-
ρωτοί θὰ καίουν ἐ-
λαμπάδα τῶν μυτι-
ν, οἱ δεύτεροι θὰ
γύρω τῶν τὸν καυ-
ν τῆς ἀπογοητεύ-

...ἀ ἐκείνη καὶ ἡ ση-
νάμεσα στὶς φω-
: ἐλπίδες καὶ στὴν
γοητευσί! Ἄν ἐπι-
στε θὰ ἔλθῃ ἡ βα-
ροῦ, ὅπως ἀκριβῶς
αἰσθάνεται ὅλη ἡ δύ-
α σύννεφα σιγα-σι-
ει ἐξαφνικά. Ἐτοι-
εἰα τοῦ Θεοῦ ἀνα-
βηδὸν μέσα στοὺς
αὐτὸν οὐρανὸν ἔλθῃ
ὅλη τῆς τῆς μεγα-
αἰ μὴ ἡ πεπονη-
τοῦ ἱκανὸν νὰ καλῶν
τῆς σημερινῆς ἀν-
θα εἰσὶν ἀνὰ βῆμα
κδηλώσεις τῆς βίας
καὶ θὰ ἐπιημύ-
οἱ καρποὶ τῆς ἐλευ-
ἀγάτης. Θὰ ἐστα-
μα τῶν πολεμικῶν
καὶ θὰ ἔπνεε παντοῦ
δημιουργικῆς εἰ-
Ἄν ἐπιβυρῆζε βα-
ταλαιοποιημένη γε-
αλὰ καὶ αἰώνως
ἐλθῶν ἡ βασιλεία

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ

12ον.— ΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΑΓΟΥΣΑ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ὅμοια λύσεις δὲν ἦσαν καθόλου
ἐνδοξος, οὔτε διὰ τὴν Σπάρτην,
οὔτε διὰ τὰς Ἀθήνας. Ὅταν ὁ βα-
σιλεὺς ἐπέτυχεν νὰ τοῦ δοθῇ ἡ προ-
εδρία τῶν πυθικῶν ἀγῶνων, ποῦ
ἐπέκειντο, αἱ δύο πόλεις ἠντήθη-
σαν νὰ στείλουν εἰς αὐτοὺς τὴν
προσβείαν των. Διὰ τὴν Σπάρτην
ἡ ἀρνήσις ὤφειλετο εἰς ἀπλοὺν
πέσμα. Δὲν συνέβαιναν ὅμως τὸ
ἴδιον καὶ μετὰ τὰς Ἀθήνας ὅπου
ἡ αἴτησις τοῦ Φιλίππου νὰ ἀνα-
γνωρισθῇ ὡς μέλος τοῦ ἀμφικτι-
ονικοῦ συνεδρίου ἐπροκάλεσεν ἀ-
ληθινὴν συγκίνησιν. Ὁ Αἰσχίνης
ἐφαίνετο εὐνοῶν τὴν ἀξίωσιν
τοῦ Μακεδόνα, ἀλλὰ τὸν ἠνάγκ-
αζαν νὰ σιγήσῃ καὶ μὴ μερὶς
ἐφαίνετο διατεθειμένη νὰ ἐπιβί-
ξῃ τὴν ρῆξιν καὶ ἀπεφασίσαν νὰ
δουρῶσθον ὁ Πειραιεὺς καὶ τὰ
σύννορα. Τὴν κρίσιμον αὐτὴν στιγ-
μὴν ἀνέλαβεν ὁ Δημοσθένης τὸν
ἀχάριστον ρόλον νὰ διμύλῃ ὁ-
πὲρ τῆς εἰρήνης. Ἦτο γλώσσα
νέα δι' αὐτὸν, ἀλλὰ ἴσως δι' αὐ-
τὸ πειστικώτερα. Ἦθελαν οἱ Ἀ-
θηναῖοι νὰ ἐκτεθοῦν εἰς τὴν τῆ-
χην τῶν Φωκῶν; Ὅσοι ἰσχυρί-
ζοντο ὅτι εἶνε ἀμφικτιόνες, ἔλε-
γε, εἶνε εἰς θέσιν, ἐὰν τὸ θέλουν,
νὰ ἐξαπολύσουν κατὰ τῶν Ἀθη-
νῶν νέον ἱερὸν πόλεμον. Ἄς μὴ
τοῖς δισσομεν καμμίαν πρόφα-
σιν. Ναί, ἡ εἰρήνη μὲς ἐπιβάλλει
καταναγκασμοὺς ἐξ ἑσθῆς, ἀλλας,
τὰς ὁποίας δὲν ἀναθεωρεῖτε.

Καὶ αἱ Ἀθηναῖοι ὑπέκυψαν ἐ-
ξέλεξαν δύο ἀντιπροσώπους εἰς
τὸ ἱερὸν τῶν Δελφῶν, μὴ θέλου-
σαι, συμφῶνως πρὸς τὰς συμβου-
λας τοῦ μεγάλου ρήτορος, «νὰ
ἐμπλακοῦν εἰς πόλεμον ἐναντίον
ὧλων διὰ τὴν σκιάν τῶν Δελ-
φῶν!» Τῆς εἰρήνης ἡ μάλλον τῆς
ἐκχειρίας αὐτῆς ὅλοι ἐχόν α-
νάγκην, ὅλοι ὅμως τὴν ἔκριναν
ἐπισφαλῆ...

Δέκα τρία ἔτη ἀκριβῶς εἶχον
παρέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως
τοῦ Φιλίππου καὶ ὁ βασιλεὺς εἰ-
χεν ἤδη προχωρήσῃ μακρὰν ἀπὸ
τὴν βάσην τοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ
πρὸς νότον. Ὑπὸ γόρρευ διατα-
γὰς εἰς πολλοὺς Ἕλληνας καὶ
ἐφόβιζεν ἄλλους. Τοῦ ἦτο ἐν τοῦ-

τοῖς ἀναγκαῖον ν' ἀφήσῃ τὰ
πράγματα νὰ ἡρεμήσουν, διότι,
ὅπως πληροφοροῦμεθα ἀπὸ ἑνα
ἐγγράφον ποῦ δὲν ἦτο γνωστὸν
κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ἡ
ἐμπλοκὴ τοῦ Φιλίππου εἰς τὴν
Ἑλλάδα εἶχεν ἀφύπνισιν μερικὰς
ἐλπίδας εἰς τοὺς βορείους γείτο-
νάς του, ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Ἰλλυ-
ριῶν ἀπειλοῦσεν ἐκ νέου τὴν Μα-
κεδονίαν. Ἐπρεπε νὰ καταπολε-
μῇ καὶ νὰ καταδιώκῃ εἰς μί-
αν ἀγρίαν μάχην ἐτραυματίσθη-
σαν πεντακόσιοι ἑταῖροι τῆς βα-
σιλικῆς συνοδείας, ὁ δὲ Φίλιππος
ἐβλήθη διὰ λόγους. Οἱ Τριβαλλοί,
κατέχοντες τὴν σημερινὴν
Βουλγαρίαν, δὲν ἐδείκνυν ἀγα-
θωτέρως διαθέσεις, τὸ ἀπέδει-
ξαν δὲ ὀλίγον βραδύτερον ὅ-
ταν ὁ Φίλιππος ἐπέστρεφεν ἀπὸ
τοὺς Σκύθας, ἐπέτεθσαν ἐναντί-
ον του κατὰ τὴν διέλευσίν του·
ὁ ἵππος τοῦ ἐφρονέθη καὶ ὁ ἴδιος
ἐτραυματίσθη εἰς τὸν μηρὸν. «Τὸ
βλέπετε, ἐκραύγασεν ὁ Δημοσθέ-
νης, δὲν εἶνε ἀσάφους!»

Ἐκτεροῦ τοῦτο, ὁ Φίλιππος εἶχε
νὰ ἀποκαταστήσῃ ὁλοκλήρῃ ἐρ-
χόμενος ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, ὁρ-
μισθεὶς πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἀπὸ
τῆς κατὰ τὴν ἑσθῆν τῆς Χαλ-
κιδικῆς καὶ τῆς Θράκης. Ἀποτέ-
λεσμα τοῦτο ἦτο νὰ προσελκύ-
σῃ εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ καλλιτέ-
χους καὶ οὐκ ἀποφύγει καὶ νὰ ἐπ-
αφάγηται ἐπὶ τὸν ἑλληνικὸν γα-
ρακτῆρα τοῦ κράτους του. Εἰς
τὴν Θεσσαλίαν ἀνέτρεψε τὴν μορ-
φήν τοῦ πολιτεύματος ἡ χώρα
διηρθεῖν εἰς τέσσαρας τετταρχί-
ας, ὑπὸ διακτικὰς ἐξαρτομένους
ἀπὸ τὸν βασιλᾶ, ὀνομασθέντα ἱ-
σθβίον ἀρχοντας, πραγματικὸν
κυριαρχον καὶ εἰς τὰς τέσσαρας
καὶ διαθέντα τὸν στρατὸν καὶ
τὰ ταμεία. Ἡ χώρα καθίστατο ἔ-
τσι εἰδος προεκτάσεως τῆς Μακε-
δονίας, μὴ προχωρημένη ἀπετη-
ρία διὰ τὰς μελλοντικὰς ἐπιχει-
ρήσεις. Διότι ἡ εἰρήνη τοῦ 346 ἐ-
σημειώνει ἀπλῶς τὴν διακοπὴν
τῶν φανερῶν ἐχθροπραξιῶν ἔτσι
τὴν ἐννοοῦσαν ἐκατέρωθεν αἱ
μηχανογραφίαι ἠμποροῦσαν νὰ ἐ-
ξακολούθουν.

Ὁ Δημοσθένης, συνεπὴς πρὸς
ἐαυτὸν, ἔκρινεν ἀπαραιτήτων, ἐν
ἀνάμονῇ τῶν προσεχῶν συρράξε-
ων, νὰ συντρίψῃ εἰς τὰς Ἀθήνας
τὸ ἐλκρινὲς ἡ μισθαρνὸν κόμμα,
ποῦ ἐξεδήλωνε τόσο μεγαλοφυ-
σίαν ἐναντὶ τοῦ βασιλέως τῆς Μα-
κεδονίας. Ὁ πλέον ἐξηγμένος ἀ-
πὸ τοὺς πατριώτας, ὁ Ὑπερίδης,
κατήγορος τὸν Φιλοκράτην, ὁ ὁ-
ποῖος ἔλαβεν αὐθρομῶς τὴν ὁ-
δὸν τῆς ἐξορίας ἡ ἐπιθεσίς κατὰ
τοῦ Αἰσχίνου, ἔγινεν ἀπὸ ἀνδρα
μετὰ ἀνδρῶν ἡθῆ, τὸν Τίμαρχον,
τοῦ ὁποίου οὕτω ἐπέτυχεν τὴν
καταδικὴν ὁ κατηγορούμενος ἡ
ἀπόπειρα ἔπρεπε νὰ ἐπαναληφθῇ.
Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κυβερνήσις εἰ-
χεν ἐπαναλάβῃ τὴν αἰτίαν τῆς
ὅπως ὁ Κερσοβλέπτης περιλήφθῃ
εἰς τὴν εἰρήνην ὁ Φίλιππος ὅμως
ὕπηρεν ἀμεταπίστως.

Προστίθεται ὁτιότι, ὅτι τὸ π-
ρὸν ἑλληνικὸν πολέτευμα ἐκ-
τελεῖται ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ

ἡ Φίλιππος ἤρχισεν νὰ προπα-
γανδίζῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὅ-
που οἱ Σπαρτιάται ἐβλεπαν με-
θυσμένους ὅτι τὸ Ἄργος, ἡ
Μεσσηνία καὶ ἡ Μεγαλόπολις εἰ-
χον ἐφοδιασθῇ μετὰ χρήματα καὶ
μισθοφόρους ἀπὸ τὸν βασιλᾶ.
Ἐκλήθησαν νὰ μείνουν ἥσυχοι
καὶ νὰ μὴ ἀσχολοῦνται μετὰ τοὺς
γείτονας. Ἐάν εἰσελθῶ εἰς τὴν
Λακωνίαν θὰ καταστρέψῃ τὴν πό-
λιν σου. Οἱ Λάκωνες ἀπήντησαν
μετὰ τὸν γνωστὸν λακωνικὸν τρό-
πον των εἰς τὴν ὑπεροπτικὴν ἀ-
πάντησιν: «Ἐάν...». Ὁ Δημοσθέ-
νης, βλέπων καλλίτερον τὸν κιν-
δυνόν, ἤρχισεν ἐκστρατεῖαν εἰς ὁ-
λόκληρον τὴν χώραν, ἐξορίζων
τὰ κράτη νὰ ἀναζητήσουν στήρι-
γμα εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ οὐκ εἰς
τὸν Φίλιππον. Ἐγενώθη ὁμοῦς ὁ-
πνόνια εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὴν συνεν-
νόησιν, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπιτευχθῇ
ἐκ νέου μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Λα-
κεδαίμονος· τὸ μόνον ποῦ κατάρ-
θωσε νὰ ἐπιτύχῃ ὁ Δημοσθένης,
ἦσαν τὰ παράπονα τοῦ βασιλέως,
διότι διεκίρρυεν ὅτι αἱ μακεδο-
νικαὶ ὑποσχέσεις διαρκῶς παρε-
βιάζοντο. Ὁ βασιλεὺς, ἔλεγεν ὁ
ρήτωρ εἰς τοὺς συμπολίτας του
εἰς τὸν δεύτερον Φιλίππικόν του,
τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐκφωνήσει τότε,
θέλει ν' ἀπομονώσῃ τὴν πόλιν
σου, διὰ νὰ τὴν κατακτήσῃ κα-
τόπιν εὐκολώτερον. Ὁ Φίλιππος,
ἐπιθυμῶν νὰ προκαλέσῃ ἐντελῶς
ἀλλοίαν ἐντύπωσιν, ἤρχισεν νὰ δεῖ-
κνυται φιλόφρων. Ἡ Δῆλος ἐπέ-
δωκε ν' ἀποτινάξῃ τὴν ἀθηναί-
κην ἡγεμονίαν καὶ ἀπέταξε πρὸς
τοὺς ἀμφικτιόνες, ἀλλὰ τὸ ἀμφι-
κτιονικὸν συνέδριον ἔκρινεν ὅτι
εἶχεν ὀδόν καὶ ἔλυσε βεβαίως
τὴν διαφοράν, ἀπὸ συμφώνου ὁ-
μοῦς μετὰ τὴν βασιλικὴν θέσιν.

Ὅλγον κατόπιν ἦλθεν εἰς Ἀ-
θήνας πρεσβέτα ὑπὸ τὸν Πύθωνα
τοῦ Βυζαντίου. Ὁ σημαίνων αὐ-
τὸς ρήτωρ ἐβεβαίωσε ὅτι ὁ Φί-
λιππος δὲν εἶχε ποσὺς τὰ ἐχθρι-
κὰ αἰσθήματα ποῦ τοῦ ἀπέδιδε
τὸ ἔθνικόν κόμμα. Μετανοοῦσε
διὰ τοὺς ὅρους τῆς συναφείσεως
εἰρήνης: «Εἰ λοιπόν! οἱ ὅροι ποῦ
εἶχον γίνῃ δεκτοὶ κακῶς, θὰ ἡμ-
ποροῦσαν ν' ἀναθεωρηθοῦν. Ὁ
χειρότερος ἦτο ὁ ἐπιβάλλων τὴν
διατήρησιν τοῦ ὀφισταμένου κα-
θεστώτος. Ἄς ἀντικατασταθῇ,
συνέστησεν ἕν μέλος τῆς ἐκκλη-
σίας, μετὰ τὸν ὅρον αὐτόν: «Ἐκα-
στός θὰ λάβῃ ὅτι τοῦ ἀνήκειν.
Τοῦτο μετέβη νὰ προτείνῃ μὴ Ἀ-
θηναϊκὴ πρεσβεία, ἔχουσα ἐπὶ
κεφαλῇς ἐνα ὀρυμνικὸν πατριώ-
την. Οὕτω θ' ἀπεδίδοντο ἡ Ἀμφι-
πολις, ἡ Ποτιδαία καὶ ἡ Καρδία»
ἐπὶ πλέον ἡ ἀναθεωρηθεῖσα εἰρή-
νην θὰ ἐπεξετείνετο εἰς ὅλα
τὰ ἑλληνικὰ κράτη—καὶ εἰς τὸν
Κερσοβλέπτην—μετὰ ἀμοιβαίας ἐγ-
γυήσεις κατὰ πάσης ἐπιθεσεως.
Νὰ ἐφαντάσθωσαν ὅτι ὁ Φίλιππος
θὰ ἀπεδέχετο ποτὲ παρομοίας ἀ-
ξιώσεις; Ἡ συζητήσις δὲν παρε-
τάθη.

Ἐν τοῖς αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς δὲν ἡ-
θελε καθόλου νὰ νομίσουν ὅτι εἶ-
χε θιγῇ ἀπὸ τὸ διάβημα εἶχε εἰ-
δικούς λόγους νὰ κάμῃ ὑπομο-
νὴν καὶ νὰ συνεχίσῃ τὰς προσπά-
θείας του ὅπως προσεταιρισθῇ
τὴν μερίδα τῆς ἀθηναϊκῆς κοινῆς
γνώμης, τὴν ὁποίαν εἶχε κατο-
ρθῶς νὰ κολακεύσῃ καὶ ν' ἀπο-
κοιμίσῃ. Ἐπὶν ὅτι ἦτο ἔτοιμος νὰ
σεβασθῇ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν
κρατῶν ποῦ εἶχον μείνῃ ἔξω ἀπὸ
τὴν συνθήκην τοῦ 346 καὶ νὰ δε-
χθῇ διακρίσιν δι' ὅλας τὰς εἰδι-
κὰς περιπτώσεις. Εἶνε ποικίλη

Ν. Μόνον μετὰ 1500
ὅρ. εἰς ἡμε-
τεῖς ὁδοί
αἱ ἐντὸς τριμηνίου, παρὰ
καὶ πεπερασμένης Κας
Παλοῦνται καὶ ΠΑ-
10 ὅρ. Πραξιτέλους 26.

ΦΙΛΗΔΟΝΗ καὶ ΦΙΛΟΔΟΞΗ!

...ε τὸν πλοῦτον καὶ τίς εὐκόλες χαρὰς τῆς
...ι γὰ νὰ τίς ἀποκτήσῃ δὲν ἐδίστασε νὰ
...Η ΤΑ ΦΙΛΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ!
...ΞΕΝ ΟΛΑ! Κυλίστηκε στὴ διαφθορά!
...μὴ μέρᾳ ἡ τραγικὴ πραγματικότης
...ησε καὶ εἶδε τὸ βάραθρον ποῦ ἀνοίγονταν
...της, θέλησε νὰ τὸ ξεφύγῃ! Μὰ ἦταν

...ἡ μοῖρα τῆς ΕΜΜΑΣ ΜΠΟΒΑΡΥ, τῆς πειθὶ τρα-
...ε... τοῦ μεγάλου συγγραφέως

Είς ἐξ αἰτίας μίας νηρείας, τῆς Ἀλυνήσου, κειμένης πρὸς νότον τῆς Λήμνου, ἀρπαγείσης παρά πειρατῶν ἀπὸ αὐτοῦ, παρά τοῦ Φιλίππου, ὁ ὁποῖος, μεγαλόψυχος, ἀνήγγελλε τὴν πρόθεσιν του νὰ τὴν «δώρῃ» εἰς τοὺς πρώτους κυρίου τῆς—οἱ ὅποιοι ἐδέχοντο ὅμως μόνον «ἀπόδοσιν» καὶ ἀπέκρουσαν τὴν διατησίαν. Ἡ προσφορά τοῦ βασιλέως ἦτο εὐλκιρής; Ἐνὶ δυνάτῃ ἡ ἀμοιβολία. Ἀφνε νὰ διαφανῇ ἡ ἀξιολογία τοῦ ὅπως μοιρασθῇ μὲ τὰς Ἀθήνας τὴν κυριαρχίαν εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος.

Ὅλα αὐτὰ αἱ μάταιαι ἐρίδες εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα ν' αὐξηθῇ σημαντικῶς ἡ ἐπιρροή τοῦ Δημοσθένους. Μετὰ τοὺς ἀλλεπαλλήλους Φιλίππους τοῦ κατέφερε κατὰ τῶν δυστροπούντων ἐγκειμένων ἐπιχειρήματα—ὀγκολίους. Δευτέρα δίκη διεξήχθη κατὰ τοῦ Αἰσχίνου, κατηγορουμένου ὅτι ἐδωροδοκῆται ὅταν εἶχε μετὰ ὡς πρὸς τοὺς ἑλλείπει ὅμως σαφῶν ἀποδείξεων, ὁ κατηγορούμενός ἐπέτυχεν ἐλαφρὰν πληρωφίαν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἡ ἐπιρροή του, ὥστόσο, εἶχεν ὑπόνομευθῇ ἐπεχειρήσεως νὰ περῇ ὅτι ὁ Φίλιππος ἐπρόκειτο τώρα νὰ φεισθῇ τῶν Φωκῶν τοῦ ἀπήντησαν ὅπως ἐπρεπε τοὺς ἐπεισε πάντως νὰ πληρώσουν τὸ χρέος τῶν δι' ἐπανορθώσεως, χωρίς ἀργοπορίαν ἢ ἀναβολήν.

Ὁ Φίλιππος ἔπειτα ἀπὸ τρία ἐτη ἐγκαινιάζει νέαν τακτικὴν, τὰ πλῆγματά. Ἐάν δὲν ἐπιβαίνει αὐτὸς προσωπικῶς, τὰ ὄργανά του ἐνεργοῦν διὰ λογαριασμοῦ του. Εἰς τὴν Ἠλιάδα τὸ μακεδονικὸν κόμμα, ὑποστηρικτὸν ἀπὸ ἀνδρῶν ἐξ Ἀρκადίας, καταλαμβάνει τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀνατρέπει τοὺς ἀντιπάλους τοῦ. Εἰς τὰ Μεγάρων δύο ὁπαδοὶ του, ὑποστηρικτοὶ ἀπὸ μισοφόρους, πού ἐπλήρωσαν ὁ βασιλεὺς, προσπαθοῦν νὰ κάμουν τὰ ἴδια αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ κίνημα ἀποτυχάνει. Ἀθηναϊκὸς στρατὸς κατέλαβε τὸν λιμένα. Ὁ Δημοσθένης ἐπιτυχάνει μίαν συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων. Εἰς τὴν Εὐβοίαν γίνονται ἄλλα κινήματα μετὰ περισσοτέραν ἐπιτυχίαν. Πάντοτε μετὰ τὸν αἰφνιδίον τρόπον του, ὁ Φίλιππος προχωρεῖ πρὸς νέας διευθύνσεις. Εἰς τὴν Ἠπειρὸν ἐκθρονίζει τὸν Ἀρύββα, βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν, τὸν ὁποῖον διαδέχεται ὁ ἀδελφὸς τῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλέξανδρος. Ἀπεικεῖ τὴν Ἀμβρακίαν καὶ τὴν Λευκάδα κτήσεις τῶν Κορινθίων οἱ τελευταῖοι ὅμως βοηθοῦνται ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους ὁ Φίλιππος δὲν ἐπιμένει. Αἱ Ἀθηναὶ ἀπαντοῦν συνάπτουν ἢ ἀσφίγγουν δεσμούς φιλίας εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ τὴν Μεσσηνίαν, τὴν Ἀχαΐαν, τὴν Μεγαλοπολιν, αἱ ὁποῖαι ἐν ταῖς ταῖς ἔχουν ὑποχρεώσεις ἐναντὶ τοῦ Φιλίππου. Ἡ γενικὴ καταστάσις γίνεται λίγον χαώδης. Περιπλέκεται περισσότερο ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλείου τῶν Περσῶν, ἀπερὰν τὸν εἰς ἑκτασίαν, ἀλλ' ἐταίμου πλέον νὰ διαλυθῇ. Ἡ Αἴγυπτος, ἡ Φοινίκη, ἡ Κύπρος, σατραπία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, διέφευγαν διαρκῶς περισσότερο ἀπὸ τὸν ἄρχειον τοῦ Μεγάλου Βασιλέως. Ἀλλ' ὅσοι σχεδὸν παντοῦ, ὅπου ὄντως ὑποκινῶν ἐξεγέρσεις, πολεμικὰ ἢ ἑλληνικὰ εἰργάζοντο διὰ λογαριασμόν του νὰ καταστειλῶν.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν φαίνεται ὅτι αἱ Ἀθηναὶ ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ποῦ ἐπρότεινε ὁ Δημοσθένης ἀμοιβαίως καὶ ἐπεμβαίνουσας. Ὁ Φίλιππος δὲν ἠμποροῦσε νὰ μείνῃ μακρὰν ἀπὸ τὰ προβλήματα αὐτά, εἶνε δὲ χαρακτηριστικὸς ἕνας ὑπαινιγμός τοῦ ἀντιπάλου του· ἐκυκλοφόρει ἡ φήμη ὅτι μακεδονικὴ πρεσβεία εἶχε μεταβῇ εἰς Σούσα. Ἀργότερον ὁ Δαρεῖος ΙΙΙ, γράφων εἰς τὸν Ἀλέξανδρον, ἀνέφερε μίαν συμμαχίαν συναφθεῖσαν μετὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Ἀρταξέρξου. Ἀγνοοῦμεν ὅλας αὐτάς τὰς διαπραγματεύσεις· ἐάν τὰς ἐγνώριζαμεν, θὰ μᾶς εἶχαν πιθανώτατα δείξῃ, μὲ νέαν παραδείγματα, τὴν ἱκανότητα τοῦ Φιλίππου νὰ ἐτοιμάζῃ παντοῦ εὐκαιρίας καὶ θύρας ἐξόδου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ διπλοπροσώπεια τοῦ φαίνεται νὰ προκύπτῃ ἀπὸ τὰς φιλοφρονήσεις τοῦ πρὸς τὸν ἐπαναστατήσαντα Ἀρτάβαζον, σατράπην τῆς ἐλλησποντικῆς Φρυγίας, ποῦ ἐγεννιάζε μετὰ τὴν Θράκην, μετὰ τὸ σημείον δηλαδὴ, ὅπου εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς ἑαυτὸν νὰ πλήξῃ σκληρότερον τὴν ἀτίθασσον ἀντιπαλὸν του, τὰς Ἀθήνας.

Εἰς τὴν 29 94

Ἐκεῖ πράγματι θὰ συμφορὰν αἱ περισσότεραι συγκρούσεις ποῦ θὰ προηγηθῶν τῆς μεγάλης τελικῆς μάχης.

Ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ 342 ὁ Φίλιππος ἐπανεμφανίζεται εἰς τὴν Θράκην. Ὁ Κερσώλης, ἀποδεικνύοντο ὑποταλὸς ὁχι πειθόμενος τοῦ ἀφῆρθε ἡγεμόνος του καὶ τὸ βασιλεῖον του προσήρτη ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν ὡς ἐδάφος τῆς ἐπὶ γειτονικὸς βασιλείας ὑπὸ τὴν ἰδίαν τύχην. Ὁ Φίλιππος μετὰ ἀντικατάστασιν ἐκείνου, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἑλάν ποῦ ἐπαφθαινοῦσε διὰ νὰ καθυπαταγῶν καὶ ἑλπίσιν τὰ νεοπροσάρτηθέντα ἐδάφη. Ἰσχυρήσαν στρατιωτικὰ ἀπολαύει κατὰ μήκος τοῦ Ἑβρου. Ἐπὶ πλέον ὁ Φίλιππος, συνδυασμὸς τῆς δυσσερέστους ἐκπλήξεως ἐκ μέρους τῶν βαρβάρων τοῦ Βορρᾶ, ἔλαβε μέτρα ασφαλείας ἐναντίον των, συνήψε μερικὰς συμφωνίας μετὰ τὴν Γέτην, ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευε πρὸς νότον τοῦ Δουνάβειος, καθὼς καὶ μετὰ παλαιὰς ἐλληνικὰς ἀποικίας εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου, τὴν Ὀδησσὸν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν. Ἀπομονωμένη εἰς τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἑβρου, ἡ Οἰνός, ἄλλοτε σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων, ἐδέχθη ἐκούσα ἀκουσὰ τὴν ἀμετάσχετον μοῖραν τῆς.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἤρχισαν νὰ ἐνενοῦν διαρκῶς περισσότερον τὴν σημασίαν τῆς Χερρονήσου, ποῦ ἀπετέλει ἐν εἶδος προστατευτικὸν μῶλον διὰ τὰς νηιοποιίας. Νέαι ἀποικίαι μετεφέρθησαν εἰς τὰς πόλεις, αἱ ὁποῖαι ὑπῆγοντο εἰς τὴν Ἀττικὴν. Ὁ Φίλιππος—ἡ καί ποιος ἀπεσταλμένος του—ἐκτὸς τῶν ἐπιχειρήσεων περὶ τῶν ὁποίων ὠμιλοῦσαμεν, εἶχε καταστήσῃ, ἔως τότε ἀσθητὴν τὴν πείσιν του. Παρὰ τὴν ἀντίθεσιν τοῦ κόμματος τοῦ Εὐβούλου, ποῦ δὲν εἶχε πλέον τὴν πλειοψηφίαν, εἶχεν ἀπεσταλῇ εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀκτὰς ὁ στρατηγὸς Διοπίδης. Ἦτο καὶ αὐτὸς φαίνεται ἀρχηγὸς τοῦ τύπου τῶν προηγουμένων καὶ ὁ ὁποῖος ἐπρεπε νὰ τὰ βγάλῃ πέρα ὅπως ἐκείνοι, μὴ λαμβάνων καὶ ἑλληνικά οὔτε τὰ χρήματα, οὔτε τὰς ἐλπίδας, ποῦ ἐχρειάζοντο διὰ νὰ πληρώσῃ καὶ νὰ συντηρῇ τὸ στρα-

πῶντες ἐκεῖ ἐν ἐνδοχῇ τῶν ἐμποδίων, ἡ πόλις Κάρδιαν, τὴν ὁποῖαν ὁ Φίλιππος εἶχε κρατήσει συστηματικῶς ἐκτὸς τῶν ἀθηναϊκῶν κτήσεων, σάν νὰ ἤθελε νὰ τὴν προβάλλῃ εἰς ὀρισμένην στιγμήν ὡς αἰτίον ἐρίδος. Οἱ κάτοικοι τῆς ἡγήθησαν ἁπλῶς νὰ παραχωρήσουν γαίας εἰς τοὺς νεοελάθοντας. Ὁ Διοπίδης ἐπεχείρησε νὰ καταλάβῃ τὴν πόλιν. Τὸ ἀσφαλές γεγονός εἶνε ὅτι ἡ Κάρδια ἐλήθησεν ἀπὸ τὸν Φίλιππον καὶ ἐπέτυχεν βοήθειαν. Τότε ὁ Διοπίδης εἰσέβαλεν εἰς τὴν Θράκην εἰς μακεδονικὸν ἐδαφος καὶ ἐκράτησεν ἀσφάλων ἕνα ἀπεσταλμένον τοῦ βασιλέως. Ὁ Φίλιππος ἐγραψεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπιστολὴν σφοδρὰς διαμαρτυρίας.

Ἡ μακρὰ ἀγόρευσις τοῦ Δημοσθένους διὰ τὰ ζητήματα τῆς Χερρονήσου μαρτυρεῖ τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν ταραχὴν ποῦ προεκληθήσαν. Ἐάν δὲν ἀπεκηρύσσεται ὁ Διοπίδης θὰ ἐγένετο πᾶσι. Δὲν ἔχετε πλέον ἐκλογὴν, κραυγάζει ὁ ρήτωρ. Ὁ Φίλιππος τὴν ἀφῆρεσε. Ἀς μὴ σταματήσωμεν εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον θὰ διακανονισθῇ βραδύτερον. Τὸ ἀδικον τοῦ στρατηγοῦ εἶνε ἀσημαντὸν ἐνώπιον τοῦ ἀδίκου τοῦ βασιλέως, ποῦ εἶνε πολὺ προγενέστερον. Εἴθε ἐτοιμοὶ ν' ἀνεχθῆτε τὰ πάντα, ἀρκεῖ νὰ μὴ προβληθῇ ἡ Ἀττικὴ. Ὁ Φίλιππος εὐσίσκεται ἀπὸ μὴν εἰς τὴν Θράκην, μετὰ στρατὸν, τὸν ὁποῖον ἐνίσχυει ἀναμένει ἀπὸ τοὺς ἐτησίους ἀνέμους διὰ νὰ πολιορκῇ τὴν Πέριανθον καὶ τὸ Βυζάντιον. Τί θὰ πράξετε ἐάν, ἀνακαλουμένου τοῦ στρατηγοῦ, ἀσπῆτε ἐλευθερὸν ἐκεῖ τὸν βασιλεὺς νὰ δράσῃ.

Ἡ ἀπορία αὐτὴ ἦτο προσηκόν, τὰ γεγονότα ἐξελθόν νὰ τὸ ἀποδείξουν. Καὶ ὁ ρήτωρ διέκρινε φανερά τὰς προσπάσεις τοῦ Φιλίππου, ἀπαριθμῶν εἰρηνικῶς ὅλας τὰ μικρὰ ὀχυρά, ποῦ ἦσαν σπαρμένα εἰς τὴν θρακικὴν ἀκτὴν καὶ ποῦ ἐμμενέετο ὁ μόνος λόγος ὑπάρξεώς των· εἶνε ὁμήτοια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὅπου βαδίζει διὰ νὰ σὰς ἀπογυνώσῃ· τί θὰ σκεφθοῦν τὰ ἄλλα ἑλληνικὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐπικαλεῖσθε, ὅταν ἴδωσιν ὅτι παραμελεῖτε τὰς ζωτικὰς κτήσεις σας.

Ἀπὸ τῆς νὰ καταρῶν καὶ ἐπιτοῦν προσπάθεια, ἡ ὁποία ἐξεπερνοῦσε τὰ ὅρια τῆς νευρικῆς τῆς ἀντοχῆς. Σμύλοντας σὲ μίαν μόνην θέρη τὴν ἀγάπην τῆς γαίας τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἀγάπην τῆς γαίας ἕναν ἄνδρα, εἶχε καταδικάσῃ τὸν ἑαυτοῦ τῆς σὲ μίαν ζωὴ ἀμειλικτὴ. Ἡ τρυφερότης τοῦ Πιέρ καὶ ἡ ἰδικὴ τῆς ἦσαν ἴσως δυνάμεις, καὶ τὸ ἰδεώδες των ἦταν τὸ ἴδιο. Ἀλλὰ ὁ Πιέρ εἶχεν ἄλλοτε μακράς περιόδους ὀκνηρίας καὶ φλογερὰ πάθη. Ἡ Μαρρία, ἀφ' ὅπου εἶχε γίνῃ γυναῖκα, δὲν εἶχε ποτὲ οὐδὲ στιγμήν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῆς δουλειᾶς τῆς καὶ ἦσαν πολλὰς φορές ὅπου θὰ ἤθελε νὰ νοιώσῃ τὴν ἀπλή χαρὰ τῆς ζωῆς. Ὁνειρευόταν γλυκὲς ἡμέρας ἀναπαύσεως καὶ ξενοιασίας. Κι' αὐτὸ ἐξέφραζε καὶ δυσσερεστοῦσε τὸν Πιέρ, ὁ ὁποῖος, μίαν καὶ εἶχεν ἀνακαλύψῃ αὐτὴν τὴν σύντροφον τῆς μεγαλοφύας του, τὴν ἤθελε νὰ θυσιασθῇ ἐξ ὀλοκλήρου γιὰ τῆς ἰδέας ποῦ ἐδέσποζαν τῆς ζωῆς τῶν.